



PROGRAMACIÓ DEL DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

CURS 2024-2025
EOI CASTELLÓ

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

- 1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat**
- 2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats**
- 3. Calendari de reunions**
- 4. Calendari de recollida de notes**
- 5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic**
- 6. Sessions d'estandardització departamental**
 - 6.1 Responsables de les sessions
 - 6.2 Calendari de les sessions
- 7. Proves Unificades de Certificació (PUC)**
 - 7.1 Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals
 - 7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

B. ASPECTES CURRICULARS

1. Introducció

- a) Marc legislatiu
- b) Justificació de la programació
- c) Contextualització

2. Currículum dels diferents nivells

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

4. Orientacions didàctiques

- a) Metodologia general i específica de l'idioma
- b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge
- c) Autoavaluació de l'alumnat
- d) Model d'organització lectiva

5. Avaluació

- a) En cursos no conduents a prova de certificació
- b) En cursos conduents a certificació
- c) En cursos conduents a prova de certificació
- d) Test de classificació
- e) Criteris de correcció

f) **Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge**

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

7. Foment de la lectura

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

9. Recursos didàctics i organitzatius

10. Proves de certificació

11. Proves dels cursos no conduents a la prova de certificació

12. Programació dels cursos formatius de formació contínua

13. Activitats culturals complementàries

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del Departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat

El Departament està format per set docents, dos dels quals treballen a mitja jornada.

El departament fixa la realització de les reunions ordinàries de departament el primer divendres decada mes, sempre que no hi haja altres activitats al centre marcades per la Direcció del centre.

Els punts que es tractaran en les reunions es comunicaran amb antelació al professorat del Departament. L'ordre del dia es plantejarà d'acord amb les necessitats funcionals, didàctiques i d'organització del departament, així com també les propostes i les necessitats manifestades per la Direcció de l'EOI.

S'establiran sessions de coordinació per nivells acadèmics, així com també analitzarem el seguiment de la programació, coordinarem la preparació de proves i de material didàctic. S'atendran altres aspectes com la concreció de les activitats extraescolars i complementàries i l'adquisició de materials necessaris per al correcte desenvolupament de les classes.

2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats

La distribució per grups, horaris i docents en el curs 2024-25 és la següent:

NIVELL A2		
VAL1A2A	dimarts/dijous	11:00-13:00
VAL1A2B	dilluns/dimecres	17:00-19:00
VAL1A2C	dilluns/dimecres	19:00-21:00
NIVELL B1		
VAL1B1A	dimarts/dijous	09:00-11:00
VAL1B1B	dilluns/dimecres	19:00-21:00

NIVELL B2		
VAL1B2A	dimarts/dijous	11:00-13:00
VAL1B2B-D	dimecres	17:00-19:00
VAL1B2C	dimarts/dijous	17:00-19:00
VAL1B2D	dimarts/dijous	19:00-21:00
NIVELL C1		
VAL1C1A-D	dimecres	09:00-11:00
VAL1C1B	dimarts/dijous	09:00-11:00
VAL1C1C-D	dimecres	11:00-13:00
VAL1C1D	dimecres	17:00-19:00
VAL1C1E	dimarts/dijous	17:00-19:00
VAL1C1F-D	dijous	19:00-21:00
NIVELL 1C2		
VAL1C2A-D	dimecres	09:00-11:00
VAL1C2B-D	dijous	17:00-19:00
VAL1C2C	dilluns/dimecres	19:00-21:00
NIVELL 2C2		
VAL2C2A-S	dijous	09:00-11:00
VAL2C2B-S	dijous	11:00-13:00
VAL2C2C-D	dimecres	17:00-19:00
VAL2C2D-D	dimecres	19:00-21:00
VAL2C2E	dimarts/d ijous	19:00-21:00

OFERTA FORMATIVA COMPLEMENTÀRIA		
Codi	Nom del curs	Horari
VALNCB01-D	Pràctica d'expressió oral nivell B2 (30 hores)	Dilluns (17:00h-18:00h)
VALNCB02-D	Pràctica d'expressió oral nivell B2 (30 hores)	Dilluns (18:00h-19:00h)
VALNCA03	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell C1 (60 hores)	Dimecres (11:00h-13:00h)
VALNCA04	Pràctica d'expressió i comprensió escrita nivell C1 (60 hores)	Dilluns (15:00h-17:00h)
VALNCB05-D	Pràctica d'expressió oral nivell C2 (30 hores)	Dilluns (18:00h-19:00h)
VALNCB06-D	Pràctica d'expressió oral nivell C2 (30 hores)	Dimarts (18:00h-19:00h)

En aquest curs tindrem cursos curriculars en línia, semipresencials i presencials. Els cursos d'oferta formativa complementària seran presencials i en línia.

3. Calendari de reunions

El calendari de les reunions s'ha marcat el primer divendres de cada mes de manera ordinària. Tindran doncs una periodicitat mensual. En cas que hi haja necessitat, es convocarà la reunió que pertoque per a tractar els temes necessaris de forma extraordinària.

4. Calendari de recollida de notes

Seguint els criteris aprovats a l'EOI de Castelló, realitzarem dues recollides de notes, a banda de les activitats que cada docent estableix i que també ens informen del seguiment de les classes i de l'evolució de cada alumne.

- La primera recollida de notes: cada docent informarà l'alumnat de les dates concretes de les proves de cada una de les destreses. Acordem que les proves s'hauran de programar entre la segona meitat de desembre i les primeries de gener.
- La segona recollida de notes: Acordem programar-les entre les acaballes d'abril i principis de maig.

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic

Tots els docents del Departament empen les plataformes oficials de Conselleria i el correu corporatiu tant per a la comunicació interna i com per a la comunicació amb l'alumnat. Per als cursos virtuals empen la plataforma TEAMS per a les videoconferències.

El treball de coordinació es fa tant presencialment com a través de les eines digitals oficials.

6. Sessions d'estandardització departamental

6.1 Responsables de les sessions

Els responsables de planificar el treball que es durà a terme en les sessions seran la cap de Departament i el coordinador PUC.

6.2 Calendari de les sessions

Es realitzaran com a mínim dues sessions que es realitzaran entre els mesos de gener i febrer. Els dies concrets s'establiran en funció de les necessitats del Departament aquests mesos. En cas que siguen necessàries més sessions se realitzaran amb posterioritat.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC)

7.1 Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals

Correspondrà a la cap de Departament i al coordinador PUC l'administració de les proves escrites. En cas de necessitar professorat de suport per a administrar les proves PUC, se sol·licitarà a la Direcció de l'EOI el nombre de docents necessaris per a tindre un correcte desenvolupament de les proves.

En les reunions de Departament, tindrà lloc la coordinació per a organitzar les sessions de correcció de les proves escrites. Es partirà del treball conjunt de tots els docents per a assegurar un desenvolupament òptim de la tasca correctora.

7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

Correspondrà a la cap de Departament i al coordinador PUC l'administració de les proves orals. En cas de necessitar professorat de suport o professorat avaluador per a realitzar les avaluacions orals, també es demanarà a la Direcció el nombre de docents necessaris.

La cap de Departament coordinarà el professorat per a desenvolupar la tasca avaluadora de manera homogènia i objectiva.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. Introducció

a) Marc legislatiu

La programació de valencià del curs 2024-25 es fonamenta en la legislació vigent, que detallem a continuació:

- LLEI ORGÀNICA 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).
- REIAL DECRET 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- DECRET 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- RESOLUCIÓ de 30 de juliol de 2024, del secretari autonòmic d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2024-2025.
- REIAL DECRET 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- REIAL DECRET 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 de les ensenyances d'idiomes de règim especial. (BOE 12.01.2019)
- ORDRE 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

b) Justificació de la programació

La nostra és una societat bilingüe i el valencià és un patrimoni que cal promoure i impulsar. Entre les nostres funcions com a docents de valencià està aconseguir que l'alumnat procedent d'altres països o d'altres comunitats s'integren des del punt de vista de la llengua; sense oblidar la responsabilitat que tenen els organismes oficials de donar recursos a aquells ciutadans valencians que per l'edat no pogueren aprendre en la seua llengua en el sistema educatiu valencià i a aquells, que tot i haver estat escolaritzats en valencià, necessiten ampliar i millorar els coneixements de la llengua.

El Departament de valencià forma part de l'EOI de Castelló de la Plana, on es poden dur a terme els dos aspectes comentats: d'una banda, començar l'aprenentatge en valencià i, de l'altra, ampliar-ne els coneixements tenint en compte la filosofia del MECR. El Marc ens presenta un enfocament orientat a l'acció, a l'ús de la llengua i d'aquest enfocament, se'n deriva un model de competència comunicativa lingüística que té una base fonamentalment pràctica i que comprén tant la competència lingüística com les competències sociolingüística i pragmàtica.

Es tracta que l'estudiant, com a usuari de l'idioma, arribe a ser capaç de posar en joc les competències esmentades per a dur a terme activitats lingüístiques per mitjà del processament receptiu i productiu de textos de distints tipus sobre diversos temes, en àmbits i contextos específics, i per mitjà del desenvolupament de les estratègies més adequades per a dur a terme les esmentades activitats.

D'aquestes competències, les purament lingüístiques són únicament un vehicle per a la comunicació i, en este sentit, l'alumne haurà d'adquirir-les a través d'activitats i tasques en què les esmentades competències es posen en ús. De la mateixa manera, les competències sociolingüística i pragmàtica hauran d'adquirir-se preferentment a través de tasques en què s'utilitzaran materials autèntics que els permetran entrar en contacte directe amb els usos i característiques de la llengua real.

Les tasques d'aprenentatge que hem planificat seran comunicatives, per a oferir a l'alumnat l'oportunitat d'utilitzar l'idioma tal com ho faria en situacions reals de comunicació. En el context d'unes tasques d'estes característiques, l'alumnat realitzarà activitats d'expressió, comprensió, mediació o una combinació d'elles amb la finalitat que obtinguen uns coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats a les necessitats de comunicació establertes en cada nivell.

c) Contextualització

La programació que presentem ha planificat el curs acadèmic de Valencià per al curs 2024-25 a l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI) de Castelló. En el disseny del present document, ens hem basat en la legislació vigent que regula l'organització i el funcionament de les EOI de la Comunitat Valenciana, i estableix els elements curriculars de valencià. Així mateix, hem recollit moltes de les orientacions i de les recomanacions que ofereix el Marc Europeu Comú de Referència per a les llengües (MECR) i el volum complementari del MECR especialment les relacionades amb planificació, el treball de la llengua i l'avaluació han sigut integrades en els diversos apartats que a continuació presentarem.

En aquesta escola s'imparteixen els següents idiomes: alemany, anglés, àrab, espanyol per a estrangers, francès, italià, portuguès, romanés, rus, valencià i xinés. En el curs 2020-2021 es van posar en funcionament les EOI la Plana Baixa i l'EOI el Maestrat que han facilitat l'accés als estudiants que viuen lluny de la ciutat de Castelló. La posada en funcionament de l'EOI Virtual el curs passat ens va llevar un percentatge significatiu de l'alumnat i vam perdre mig docent al Departament. Aquest curs al Departament ofertarem cursos en modalitat virtual i semipresencial, que ha comportat que tornem a tindre la plantilla que teníem abans de la constitució de l'EOI virtual.

El valencià com a llengua d'ús habitual de la població a Castelló i rodalia, tot i que en procés evident de minorització, ofereix possibilitats laborals i culturals que la resta de les llengües de l'EOI no ofereixen per causes evidents. Hem dissenyat l'ensenyament del valencià de manera molt lligada a l'entorn per tal d'oferir a l'alumnat el màxim nombre de contactes reals amb la llengua. Com que el punt d'arribada de tots els cursos és el domini funcional i efectiu de la llengua, la funcionalitat i l'eficàcia han sigut el pilars de la nostra planificació didàctica.

Lingüísticament, la majoria del nostre alumnat té el castellà com a L1 o en té un domini acceptable. Aquest fet serà tractat com un enriquiment i no com un desavantatge, seguint la teoria de la competència subjacent comuna de Cummins. Així mateix posarem en valor el domini de totes les llengües que hi haja a l'aula. Recorrerem a altres llengües de l'alumnat o de les quals en són coneixedors per a explicar qüestions lingüístiques concretes, sempre que això supose un ajut per a la comprensió dels continguts.

A banda de la diversitat lingüística, a l'aula trobem més tipus de diversitat. La legislació que regula les EOI marca com a requisit tindre els 16 anys complits i descriu els estudiants com a persones que desitgen o necessiten adquirir o perfeccionar la seua competència lingüística. Açò d'entrada ja ens mostra dos motivacions ben diferents de l'alumnat. Hi ha alumnat que estudia sense pressions professionals i, d'altres, que necessiten el valencià per al seu currículum o per al treball. Aquest darrer grup està constituït principalment per treballadors del sector públic, principalment del sector educatiu, de sanitat i d'altres administracions públiques. A més, tenim alumnat d'edats ben diferents i també amb diversitat de ritmes d'aprenentatge.

La proximitat a l'UJI propicia que hi haja també molts universitaris, un sector avesat a estudiar i a organitzar-se adequadament. Ara bé, trobem també persones grans que han decidit estudiar valencià per gust de fer-ho, sense pressions de cap tipus. Si hi afegim els adults actius laboralment, tenim una idea aproximada de com són els grups de

valencià a l'EOI. Per tal d'atendre aquesta diversitat, les tasques són de vegades obertes i plantegen la possibilitat d'adaptar-les a les pròpies necessitats i interessos.

Les modalitats en línia han provocat que aquests curs tinguem alumnat d'altres comarques i que canvien el perfil que hem tingut sempre a l'EOI. En un mateix grup en línia, tenim alumnat de tot el territori i amb una diversitat major que la que hem tingut en els cursos anteriors.

2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS

CURRÍCULUM NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals. Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguin expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es pugui llegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reben ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes, familiars i es formulen en un

llenguatge quotidià senzill

GRAMÀTICA

Oració

- Concordança de subjecte-verb, subjecte-verb-atribut.
- Oracions declaratives, afirmatives i negatives.
- Ordre i absència dels elements de l'oració.
- Oracions interrogatives i exclamatives amb partícules i sense partícules. Estructures bàsiques.
- Interjeccions més usals.
- Oracions coordinades més usals amb els nexes més freqüents (copulatiu, disjuntiu, distributiu i adversatiu).
- Oracions subordinades més usals (condicionals, causals temporals i comparatives).
- Oracions subordinades introduïdes pel gerundi i els adverbis *mentre* i *quan*.
- Relacions temporals en el passat.
- Oracions impersonals.

Nom

- Flexió bàsica de gènere i nombre en el vocabulari del nivell.
- Estructures amb el substantiu com a nucli del SN.
- Formació del femení: afegiment de *-a* al masculí; canvi de *-e* per *-a*; canvi de *-o* per *-a*; addició de *-na* als masculins acabats en vocal tònica.
- Formació del plural: afegiment de *-s*, *-ns* i *-os*; canvi de *-a* per *-es*.
- Concordança bàsica de gènere i nombre. Numerals cardinals.

Pronom

- Pronoms personals tòpics i febles que expressen dixi personal (*jo, tu, ell, ella...*; *em, et, es...*; *-me, -te, -se...*; *m', t', s'...*; *'m, 't, 's...*).
- Pronoms febles (*em, et, es, en, hi, ho...*). Formes i combinacions dobles més habituals.
- Pronoms de tercera persona en funció de complement directe (*el, la, els, les, l', -lo, -la, -los, -les, 'l, 'ls*) i de complement indirecte (*li, els, -li, -los*).
- Pronom feble *ho* en funció d'atribut i en funció de CD neutre.
- *En, hi, ho*: usos necessaris en les funcions comunicatives. Pronom feble *hi* adverbial. Pronom feble *en* combinat amb la forma verbal *hi ha*. Forma de combinació *s'hi*. Formes de combinació pronominal amb el locatiu *hi*.
- Usos bàsics dels pronoms interrogatius més freqüents (*qui, què, com, quan, quant, quin/a, quins/nes, on*).
- Usos bàsics dels pronoms relatius *què* i *on*.
- Pronoms demostratius (*aquest, este, aquell, aquella...*).
- Pronoms neutres (*açò, això, allò*).

- Pronoms possessius (*el meu, el teu, el seu, la seua...*).
- Pronoms indefinits bàsics (*algú, ningú, tots, res...*).

Article

- Articles personals (*en, na, n', el, la, l'*).
- Articles definites (*el, la, l', els, les*).
- Articles indefinits (*un, una, uns, unes*).
- Contracció dels articles masculins (*al/als, del/dels, cal/cals, can*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre dels adjectius en el vocabulari del nivell.
- Formació del femení: afegiment de *-a* al masculí; canvi de *-e* per *-a*; canvi de *-o* per *-a*; addició de *-na* als masculins acabats en vocal tònica.
- Formació del plural: afegiment de *-s, -ns* i *-os*; canvi de *-a* per *-es*.
- Estructures amb l'adjectiu com a nucli del CN. Estructures adjectives per formar complements del nom: *Mira que n'ets, de + adjectiu*. Adjectius en grau superlatiu (*el més ..., el menys ..., sufix -íssim*).
- Estructura de la comparació (*més ... que, menys ... que, tan ... com*).
- Adjectius qualificatius de persones.
- Adjectius demostratius. Flexió de gènere i nombre.
- Adjectius possessius tòncics (*el meu cotxe, la seua germana...*). Adjectius possessius àtonsmés freqüents (*mon pare, ma casa, sa mare...*).
- Adjectius numerals cardinals (*quaranta cartes*) i numerals ordinals fins al desé (*lasegona porta*).
- Adjectius indefinits bàsics (*algun, cap, gens, mateix, tot...*).
- Adjectius quantitativs variables i invariables més bàsics (*massa, més, menys, prou, bastant, molt, poc*).

Verb

- Estructures de l'oració simple amb el verb com a nucli del SV. Verbs regulars d'accions quotidianes: mode indicatiu (present, passat perifràstic, passat simple, perfet, plusquamperfet, futur), mode condicional (simple), mode imperatiu.
- Verbs irregulars: present dels verbs *voler, poder, tindre* i *valdre*; present i passat dels verbs *nàixer, córrer, saber, voler, ser, dir-se, veure, anar, fer, estar, poder, tindre* i *conéixer*; present d'indicatiu dels verbs *ser, dir-se, viure, tindre, nàixer, conéixer, omplir* i *obrir*.
- Subjuntiu de la conjugació regular i dels irregulars més usuals.
- Verb *haver-hi*.

- Ús dels impersonals *nevar, ploure, fer sol, fer fred/calor*, etc. en present, perfet i imperfet.
- Formes no personals: participis regulars i participis dels verbs *dur, prendre, beure, descobrir, obrir, prendre i suspendre*.
- Perífrasis d'obligació i probabilitat. Formes d'obligació amb *haver de* i *caldre*, en forma personal i impersonal.
- Correlació de temps verbals: contrast de passat (passat simple i perfet); concordança dels temps verbals en passat (pretèrit imperfet, passat simple i perfet d'indicatiu).
- Fórmules i estructures:
 - *Estar* + adjectiu.
 - *Tindre* + SN.
 - *Hi hauria d'haver més... / N'hi hauria d'haver més.*
 - *Vols que* + subjuntiu present; *doncs* + imperatiu.
 - *He decidit (de)* + infinitiu; *he pensat* + infinitiu, verb en futur.
 - *Anar a* + infinitiu; *estar* + gerundi.
 - *És mentida / fals que* + subjuntiu present/perfet; *no és veritat que* + subjuntiu present/perfet.
 - *Això no vol dir que* + subjuntiu present, *una cosa és que* + subjuntiu present; *encara que* + subjuntiu present.
 - *(No) Havia d'haver* + part.; *(no) hauria d'haver* + participi.
 - Plusquamperfet de subjuntiu i condicional perfet en frases com: *Si no m'haguera* + infinitiu, *hauria* + participi...
 - Per a fer advertències, imperatiu negatiu: *no* + present de subjuntiu.
 - Per a preguntar i donar indicacions: *On puc trobar un* + SN?; *Hi ha cap lloc on* + present de subjuntiu?; *Veu* + SN?; *Veu on hi ha...?*; *Quan* + present de subjuntiu...; *Hi ha* + SN; *Hi deu haver* + SN; *Hi ha d'haver* + SN; *N'hi ha un / algun...*; *N'hi deu haver un / algun...*; *N'hi ha d'haver un/algun...* + S. Adverbial de lloc).
 - Per a expressar hàbits (*soler* + infinitiu, *acostumar a* + infinitiu i *estar acostumat a* + infinitiu en present i en imperfet d'indicatiu).
 - Per a expressar temor: *Em fa por que* + verb (futur)...; *Em fa por que (no)* + verb (present subjuntiu)...; *Em fa por (de)* + infinitiu...
 - Per a donar consells: *Per què no* + present d'indicatiu?
 - Per a recriminar algú de no haver fet alguna cosa que s'havia advertit anteriorment: *T'he dit que* (i variants) + imperfet subjuntiu.
 - Per a justificar-se o disculpar-se de no haver fet alguna cosa: *He hagut de* + infinitiu; *Vaig haver de* + infinitiu.
 - Per a posar objeccions o expressar dubte: *Vols dir? Tingues en compte que..., estàs segur que...?*; *No ho veig gens clar...*
 - Per a narrar un esdeveniment passat, expressant alleujament i fent hipòtesis del que hauria pogut passar: *Sort que...*;

Si no arriba a ser perquè / per...

- Per a expressar projectes o fer suposicions: *segurament* + futur; *a la millor* + futur; *Podríem* + infinitiu?; *Què et semblaria si* + imperfet de subjuntiu?; *si* + imperfet de subjuntiu?; *I per què* (en comptes de) + infinitiu) + *no* + verb en present?; *Què faries si* + imperfet de subjuntiu?
- Per a donar informació de manera directa: *M'han dit que...*; *Es veu que...*; *Saps que...*

Adverbi

- Adverbis de manera: *bé, només, així, sobretot...* Formació bàsica dels adverbis acabats en *-ment, adjectiu* (en femení) + *-ment*: *rarament, fàcilment...*
- Adverbis de quantitat: *prou, molt, gens, cap, res, massa, només, sols, bastant...*
- Adverbis modals: *potser, qui sap, segurament, necessàriament, tal vegada, tal volta...*
- Adverbis de temps: *sempre, sovint, de vegades, de tant en tant, mai, ara, havent dinat, tard, prompte, aviat, ja, mentre, mentrestant, de demà en..., després, en acabar, per acabar*; dies de la setmana; mesos de l'any, estacions.
- Adverbis de lloc: *ací, allà, sota, sobre, dins, fora, al centre, dreta, esquerra, davant, darrere, al mig, dalt, baix, (a/al) davant, (a/al) darrere, (a) dins, (a) fora, a banda i banda, davant per davant...*
- Adverbis i expressions equivalents de direcció, quantitat i manera: *pujant, baixant, entranta mà..., eixint, molt, poc, gens, almenys, prou, bastant, una mica, només, solament, a poc a poc, de pressa...*
- Adverbis d'ordre: *primer, després, tot seguit, finalment.*
- Adverbis afirmatius i negatius: *sí, no, també...*

Preposició

- Usos bàsics de les preposicions àtones i de les tòniques més usuals.
- Locucions prepositives més habituals: *a causa de, a força de, al llarg de...*
- Ús de les preposicions *amb, de, a* davant de les partícules interrogatives *qui, què, quin*, etc.
- Ús de les preposicions *de, per, sense* per a formar determinants del nom.
- Ús de les formes *en/amb*.

DISCURS

Adequació

- Pràctica i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell introducció al registre formal.
- Expressions freqüents per a expressar funcions socials com ara saludar, agrair, demanar disculpes, acomiadar-se...
- Tipologies textuais corresponents al nivell: notes i missatges relacionats amb les activitats quotidianes, descripcions breus, qüestionaris, correus electrònics, cartes...

Coherència i cohesió

- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.

- Quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació.
- Tema: enfocament i contingut, selecció lèxica i d'estructures sintàctiques.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral.
- Fórmules per a adreçar-se a algú, cridar l'atenció i saludar, per a mantindre i cedir el torn de paraula, per a demanar i expressar confirmació, per a mostrar acord o desacord, per a iniciar un discurs introduint un tema nou...
- Fórmules per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals.
- Sistema de representació gràfica per a separar idees, per a citar paraules d'altres persones: dos punts, cometes...
- Estructuració del discurs, divisió en parts: inici, desenvolupament i conclusió.
- Puntuació com a recurs de cohesió del text escrit.
- Entonació com a recurs de cohesió del text oral.
- Ús de marcadors del discurs: marcadors espacials, marcadors temporals, connectors textuais entre oracions coordinades i subordinades, marcadors o connectors textuais d'enllaç i relació lògica entre oracions o paràgrafs i marcadors per a mantindre el discurs oral.
- Concordança verbal i nominal entre els elements bàsics de l'oració (subjecte, predicat i complement; article, substantiu i adjectiu).
- Concordança bàsica dels temps verbals en el discurs.
- El·lipsi dels elements coneguts: del subjecte, del verb i dels dos en les respostes.
- Fórmules per a demanar i expressar un estat d'ànim; per a disculpar-se; per a regular l'ordre de les intervencions en una discussió formal; per a demanar permís per a parlar; per a donar la paraula i deixar parlar algú; per a començar a parlar; per a precisar dins d'una explicació; per a posar exemples i per a demanar algú si l'han entés; per a indicar sorpresa, perplexitat, dubte, incredulitat i certesa; per a fer una enumeració dins d'una explicació, i per a referir-se a una afirmació feta anteriorment.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari i enunciats fraseològics habituals de les situacions comunicatives i temes del nivell.
- Interferències lèxiques comunes amb les llengües de l'entorn de l'usuari o aprenent.
- Locucions, frases fetes i col·locacions usuals en les situacions comunicatives bàsiques.

Significat

- inonímia, antonímia i hiponímia entre les paraules del vocabulari bàsic.
- Relacions semàntiques.
- Falsos amics.

Formació de paraules

- Composició, derivació i habilitació. Formació de paraules cultes.

Derivació de paraules

- Creació lèxica: sufixos de derivació que designen formació de substantius.
- Valor dels sufixos més freqüents: gentilicis (-a/-ana, -í/-ina, -és/-esa, -enc/-enca), professions (-er/-era, -ista, -or/-ora, -aire), establiment (-ia), plantes i arbres fruiters (-er, -er).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement de la correspondència entre l'alfabet i els sons de la llengua.
- Vocalisme tònic i àton: vocalisme valencià.
- Accentuació. Introducció al coneixement de l'accentuació.
- Síl·laba, diftongs i hiats.
- Grups consonàntics i dígrafs.
- Reconeixement fònic de les consonants en el vocabulari bàsic. Alveolars sonores i sordes, palatals sonores i sordes, laterals i ròtiques.
- Usos bàsics de l'apostrofació. Elocució correcta en les elisions vocàliques més usuals amb l'article.
- Usos bàsics de la contracció.
- Sonoritzacions i ensordiments.

Ortografia

- Accentuació gràfica i dièresi.
- Apòstrof i contracció.
- Ortografia de les consonants en els mots més usuals: *p/b, c/g, t/d* en posició final; *b/v*, regles generals; alternances; *g/j, tg/tj, -ig/tx, x/ix, c/ç, s/ss, z/tz/ts, m/n/ny, l/l·l/ll, r/rr*; escriptura de la *h* en paraules del vocabulari bàsic i en el verb *haver*.
- Majúscules i minúscules. Escriptura de les majúscules i de les minúscules, respectant les normes bàsiques que regulen l'ús de la majúscula inicial i la majúscula en els noms propis.
- Signes de puntuació: ús del punt i de la coma, ús i ortografia del signe d'interrogació i d'admiració, ús dels dos punts davant d'una enumeració o llista.

CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en què s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en què es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tractin d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seves experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguen confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i sortir-se'n amb una correcció i una fluïdesa suficients per mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i sigui necessària una certa cooperació d'aquell per mantenir la interacció.
- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat o d'interès personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en què es

produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

GRAMÀTICA

Oració

- Nexes i locucions conjuntives de coordinació i de subordinació més freqüents: adversatius (*però, sinó...*), concessius (*encara que, tot i que...*), consecutius (*doncs, per tant...*), temporals (*quan, mentre, cada vegada que, sempre que, abans que (no), després que...*), condicionals (*si, en cas que...*), causals (*perquè, ja que...*).
- Oracions de relatiu introduïdes pel pronom relatiu *que*.
- Oracions per a expressar possibilitat introduïdes per un verb principal: *pot ser, és possible*.
- Oracions per a expressar dubte introduïdes per *potser, a la millor, a veure si...*
- Estructures amb subjuntiu perfet + imperatiu en les instruccions.
- Fórmules per a expressar possibilitat: *pot ser + indicatiu, pot ser que + subjuntiu, deure + infinitiu*.
- Estructures per a fer advertiments: *anar amb compte (de) + infinitiu i anar amb compte queno + imperfet de subjuntiu*.
- Estructures per a emetre una opinió: *al meu entendre..., tinc entés que..., em fa l'efecte que...*
- Estructures per a fer un incís: *bé..., un moment..., abans que... (no) me n'oblida...*
- Estructures per a prosseguir: *aleshores..., com deia...*
- Estructures per a resumir: *en fi..., en resum...*
- Ús de les expressions: *és possible que..., és probable que..., per descomptat, ja ho crec, etc.*
- Expressions per a donar consells.
- Ús de les expressions: *li / us fa res..., voldria/voldríeu..., em podria / em podríeu..., deixem / deixeu-me...*

Nom

- Flexió del gènere del substantiu: regular amb alteració gràfica d'accent (*secretari/secretària*); irregular i invariable (*cavall/egua; monarca/monarca*).
- Flexió del nombre del substantiu: regular amb modificació consonàntica (*roig/rojos*); amb alteració gràfica d'accent (*examen/exàmens*); altres alteracions gràfiques (*plaça/places, llengua/llengües*).
- Ordinals.

Pronom

- Concepte i classificació de pronoms personals: forts i febles.
- Morfologia dels pronoms personals forts: gènere, nombre i persona.
- Pronoms febles: formes davant i darrere del verb, combinació amb verbs pronominals i combinació de dos pronoms, formes pronominals darrere d'infinitiu, convencions ortogràfiques, formes normatives i formes col·loquials.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.
- Pronoms relatius *que, el qual / la qual, on, el que / la que, aquell que / aquella que, qui*.

- Pronoms interrogatius: *què, qui, quin, on, com*. Distinció semàntica: *quan/quant*.
- Distinció entre el pronom indefinit *res* i els quantitius *gens* i *cap*.

Article

- Articles: formes de l'article definit i indefinit.
- Contracció i apostrofació.

Adjectiu

- Flexió de gènere i de nombre de l'adjectiu d'una i de dues terminacions.
- Adjectius qualificatius: descripció física de persones i d'objectes; caràcter personal i estats d'ànim; diferència entre *gruixut* i *gros*.
- Graus de l'adjectiu: superlatius (*-íssim*); intensius (*-et, -ó*); comparatius: gradatius i superlatius (*millor/pitjor..., el millor, el pitjor...*); avaluatius (*bo, dolent, regular...*).
- Demonstratius. Identificació de les formes simples i reforçades: funcions bàsiques (*este/aquest producte, eixe/aqueix gos*).
- Possessius: formes tòniques, formes àtones més habituals dels possessius I contextos familiars en què se solen usar.
- Quantitatius variables i invariables. Ús de *quant* i de *bastant*. Locucions més freqüents que fan funció de quantitatiu (*bona cosa de, gens ni mica de, un grapat de, un muntó de, un fum de...*).
- Indefinits variables i invariables (*diversos, diferents, qualsevol, tal...*).

Verb

- Repàs de formes i temps dels verbs regulars i dels irregulars més freqüents.
- Perfet simple dels verbs regulars i d'alguns verbs irregulars d'ús més freqüent.
- Futur simple de verbs de la 2a conjugació acabats en *-re*: *prendre, permetre...*
- Pretèrit perfet i plusquamperfet de subjuntiu en frases que expressen una predicció.
- Temps compostos de subjuntiu.
- Imperfet de subjuntiu en oracions condicionals.
- Condicional compost.
- Temps verbals de la narració històrica: present, passat perifràstic, passat simple i perfet d'indicatiu.
- Repàs de l'imperatiu. Imperatiu en 2a persona del plural per a redactar avisos i peticions.
- Imperatiu i present de subjuntiu per a donar instruccions. Imperatiu de verbs velaritzats.
- Subjuntiu en oracions d'imperatiu negatiu.
- Verb *haver-hi* (*hi ha* i *n'hi ha*).
- Verbs *fer-se* i *tornar-se*.
- Verbs *veure, veure-hi, sentir* i *sentir-hi*.
- Verbs de moviment més usats.
- Perífrasi d'obligació *haver de* + infinitiu en les instruccions.

- Perífrasis d'obligació en condicional amb *haver de* i *caldre*.
- Perífrasi de probabilitat *deure* + infinitiu.
- Verbs: *ser*, *estar* amb valor locatiu. Verb *semblar*.
- Verbs de règim preposicional: *atrevir-se a*, *començar a*, *decidir-se a*, *negar-se a*, *pensar en*, *confiar en*...

Adverbi

- Adverbis i locucions adverbials de temps, de manera, de lloc i de quantitat més freqüents.
- Adverbis i locucions adverbials d'afirmació (*sens dubte*, *de debò*, *prou*, *i tant...*) i negació (*de cap manera...*).
- Formació dels adverbis en *-ment*.
- Comparatiu: *més / menys que*, *tant com*.

Preposició

- Preposicions i locucions prepositives de mitjà o d'instrument (*a*, *amb*, *a través de*...).
- Preposicions de tema (*de*, *sobre*...).
- Preposicions i locucions prepositives de causa (*amb motiu de*, *a causa de*, *arran de*, *per culpa de*, *gràcies a*...)
- Preposicions i locucions prepositives de relació (*per*, *en comptes de*, *en lloc de*...).
- Preposicions *per* i *per a*.
- Preposició *a* davant de topònims i mots com *classe*, *casa*...
- Solucions als usos impropis de les preposicions: la preposició *a* davant de complement directe.

DISCURS

Adequació

- Pràctica i ús del registre estàndard i del formal en les situacions comunicatives del nivell.
- Tipologies textuais corresponents al nivell: missatges i cartes de caràcter personal (SMS, correus electrònics, xat, cartes) per a intercanviar informació, interessos, experiències, reaccions i sentiments; cartes formals bàsiques; qüestionaris sobre temes generals; notes i missatges relacionats amb temes de treball, serveis, estudi i oci; instàncies; informes breus de caràcter informatiu i explicatiu; missatges en fòrums virtuals sobre temes coneguts.
- Expressions freqüents per a dur a terme funcions socials: narrar experiències, esdeveniments, històries, fets reals i imaginaris; fer descripcions breus sobre persones, objectes, activitats, serveis i llocs; argumentar sobre qüestions conegudes; descriure plans i projectes...

Coherència i cohesió

- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (en situacions convencionals com comprar, menjar o reservar una habitació en un hotel).
- Quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació.
- Tema: enfocament i contingut.
- Selecció: lèxic, estructures sintàctiques i contingut rellevant.

- Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.
- Referència temporal: ús dels temps verbals, adverbis i expressions temporals.
- Puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.
- Recursos de cohesió del text oral: entonació, pauses, mitjans paralingüístics.
- Ús de marcadors o connectors textuais: espacials (d'ubicació), temporals (per a expressar accions successives), entre oracions coordinades i subordinades, d'enllaç i de relació lògica entre oracions i paràgrafs, per a mantindre el discurs...
- Estructuració del discurs, divisió en parts:
 - Inici del discurs: iniciadors, introducció del tema, focalització (ordre de paraules, ús de partícules, etc.), enumeració.
 - Desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic, manteniment del tema (referència, substitució, repetició, sinonímia, camps semàntics), expansió temàtica (exemplificació, reforç, contrast i introducció de subtemes), canvi de tema.
 - Manteniment i seguiment del discurs oral: presa, manteniment i cessió del torn de paraula, demostració de comprensió, petició d'aclariment, etc.
 - Conclusió del discurs: resum i recapitulació, indicació de tancament textual, tancament textual.
- Concordança verbal i nominal entre els elements de l'oració.
- Concordança dels temps verbals en el discurs.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, locucions, col·locacions i enunciats fraseològics habituals de les situacions comunicatives i temes del nivell.
- Distinció entre lèxic propi, barbarisme i manlleu.

Significat

- Sinonímia, antonímia, hiperonímia i hiponímia del vocabulari usual.
- Relacions semàntiques.
- Alternatives als barbarismes més usuals.
- Locucions i frases fetes més usuals.
- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari usual.

Formació de paraules

- Regles generals de composició.

Derivació de paraules

- Principals prefixos i afixos.
- Ampliació dels gentilicis. Sufixos dels gentilicis *-à/-ana*, *és/-esa*, *í/-ina*, *-enc/-enca* i altres.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Relació so i grafia. Remarques en paraules d'ús habitual.
- Vocals *e* i *o* (obertes i tancades).
- Elisions vocàliques en vocabulari bàsic i expressions.
- Síl·laba, diftong i hiat.
- Pronunciació correcta de les formes verbals en present d'indicatiu acabades en *-iar*.
- Distinció de les síl·labes àtones i tòniques.
- Separació de paraules en síl·labes.
- Discriminació dels sons consonàntics propis de la llengua en posicions contrastants amb altres llengües.
- Identificació dels emmudiments consonàntics més freqüents i aplicació en l'activitat discursiva.
- Articulació clara de les consonants simples, els grups consonàntics i les geminacions.
- Repàs dels sons laterals, fricatius i africats i dels grups consonàntics.
- So vibrant *r*, a inici de paraula i després de consonant. La *rr* entre vocals per al mateix so vibrant.
- So de la *x* a inici de mot o després de consonant, o *ix* entre vocals.
- Entonació emfàtica: interrogació i exclamació.
- Enllaços fònics.

Ortografia

- Alfabet i grafies.
- Coneixement de les lletres modificades i simples, dels dígrafs i de les geminacions en el vocabulari familiar.
- Principals casos de confusió *a/e*, *o/u*.
- La *e* en les paraules usals començades per *em-*, *en-*, *es-*, *eix-*.
- Alternances *e/i*, *o/u* en les formes verbals irregulars.
- Normes generals de l'accentuació.
- Normes bàsiques de la dièresi.
- Normes bàsiques de l'ús del guionet.
- Regles generals d'apostrofació de l'article i de la preposició *de*.
- Apòstrof en pronoms febles units al verb i en combinacions bàsiques de pronoms febles.
- Alternances ortogràfiques de les oclusives finals que apareixen en la flexió i derivació dels adjectius, substantius i verbs.
- Paraules del vocabulari usual acabades en consonant oclusiva.
- Grups *cu-/qu-*.
- Grafies *-xc-* i *-cc-*.
- Grafia *-v-* en els imperfects d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació.
- Escriptura de la variació ortogràfica *c/ç* que es produeix amb la flexió en substantius, adjectius i verbs.

- Paraules acabades en *-ança, -ença*.
- Escriptura del so [ks] i [gz].
- Paraules acabades en *-essa, -esa*.
- Flexió nominal dels gentilicis acabats en *-és*.
- Paraules del vocabulari general derivades de paraules agudes acabades en vocal + s.
- Grup consonàntic *-sc-*.
- Palatals *g, j, tg, tj* i *-ig* en paraules del vocabulari usual i les excepcions principals a la norma general de l'ús de la *g/j*.
- Norma general: consonant + x, tx entre vocals, x- a inici de paraula.
- Variació ortogràfica de la flexió en paraules del vocabulari usual en aplicació de la norma general: *j + a, o, u; g + e, i*.
- Derivats de les paraules acabades en *-tx* i *-ig*.
- Pronunciació de la x- a inici de paraula i després de consonant.
- La *l·l* en els grups *al·l-, col·l-, il·l-, -el·la* i *-il·la*. Grafies geminades *tl / tll* en paraules del vocabulari general.
- Nasal *m-* davant de les grafies *-b, -p, -m*. Nasal *-ny* final.
- Ròtica *r-* a principi de paraula i després de consonant. Pronunciació de *-r* final que en alguns parlars s'emmuideix.
- La *h* en posició inicial i intercalada. Verb *haver* en els temps compostos.
- Normes bàsiques d'escriptura de les majúscules i de les minúscules.
- Usos dels signes de puntuació més habituals.

CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per viure de manera independent en llocs en què s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requereixin la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en l'entorn esmentat.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faci sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que contingui estructures variades i complexes, i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'ús comú, que permetin apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o especialització propi, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i prou detallats, d'una certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia tot i que encara puguin cometre errors esporàdics que provoquin la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.
- Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com explícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats i prou

detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.

– Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

GRAMÀTICA

Oració

- Estructura de l'oració simple: declarativa afirmativa i negativa; interrogativa, exclamativa, imperativa.
- Modificacions de l'estructura de l'oració simple: variants dialectals.
- Oració complexa. Coordinació: oracions copulatives, juxtaposades, adversatives distributives.
- Subordinació: oracions substantives, adjectives de relatiu, substantives de relatiu, subordinades adverbials.
- Conjuncions i altres connectors.
- Complementos pronominalitzats per pronoms clítics i proclítics: ordre i combinacions.
- Concordances: subjecte i verb en oracions passives pronominals i amb substantiu col·lectiu coma subjecte.

Nom

- SN: constituents.
- Morfologia del substantiu: gènere i nombre. Substantius variables i invariables, epicens,
- *pluralia tantum*.
- Canvis de significat segons el gènere.
- Gènere i nombre del substantiu en paraules compostes.

Pronom

- Pronoms personals forts. Formes de cortesia. Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Ús de *jo / mi / tu* darrere de preposició. Pronoms reflexius.
- Presència o absència del pronom personal tònic.
- Pronoms febles. Morfologia i col·locació.
- Posicions i funcions dels pronoms febles. Pronom *en* en funció de CN. Pronoms *en, hi* en funció de complement predicatiu i de complement circumstancial.
- Combinacions binàries de pronoms segons el registre.
- Pronoms relatius. Invariables i variables. Relatiu possessiu. Relatiu neutre.
- Construccions de relatiu sintètiques i analítics.
- Determinants com a pronoms.
- Pronoms interrogatius i exclamatius.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.

Article

- Ús dels articles definit i indefinit.
- Article neutre. Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre. Valor abstractiu i construccions alternatives.
- Absència de l'article: infinitius, dies de la setmana, conjunció *que* i enumeracions.
- Apostrofació i contracció de *de*, *la* i *el*. Excepcions bàsiques.

Adjectiu

- Morfologia de l'adjectiu: gènere, nombre i grau. Concordança entre adjectiu i substantiu.
- Restriccions de posició i seqüències.
- Modalitats de concordança entre adjectiu i substantiu.
- Adjectius possessius: formes tòniques i àtones. Posposició del possessiu. Usos abusius.
- Demonstratius. Demonstratiu posposat.
- Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures dels ordinals.
- Adjectius indefinits. Distinció entre *res*, *gens* i *cap*.

Verb

- Formes impersonals del verb: infinitiu, gerundi i participi regulars i irregulars.
- Gerundi d'anterioritat i de simultaneïtat. Altres usos adverbials i adjectivals del gerundi.
- Concordança del participi del perfect d'indicatiu amb el pronom de CD.
- Conjugació regular i irregular.
- Present històric.
- Expressió de passat: passat simple, plusquamperfect d'indicatiu, perfect de subjuntiu, imperfect de subjuntiu, plusquamperfect de subjuntiu, passat anterior, passat anterior perifràstic.
- Expressió de futur: futur perfect, condicional, condicional compost.
- Aspecte. Perfectiu: passat simple, perfect de subjuntiu, plusquamperfect d'indicatiu i futur perfect.
- Imperatiu. Ús en ordres i prohibicions afirmatives i negatives.
- Variants dialectals i de registre en la morfologia verbal.
- Perífrasis verbals i les altres seqüències verbals o construccions equivalents.
- Necessitat: *caldre + que + present de subjuntiu*; *caldre + que + imperfect de subjuntiu*; pronom personal + *caldre + infinitiu*.
- Obligació: *hauria d'haver + participi*; *hauria hagut de + infinitiu*. Permís: *fer res (condicional) + que + imperfect de subjuntiu*; condicional.
- Possibilitat: *potser que + subjuntiu*; *potser, a la millor, a veure si + indicatiu*.
- Voluntat: *voler + que + present de subjuntiu*; *voler + que + imperfect de subjuntiu*; *decidir... (de) + infinitiu*.
- Perífrasis correctes i incorrectes: variants formals, dialectals i de registre. Verbs performatius. *Anar*

(imperfet d'indicatiu) *a + infinitiu*. Iteratiu: *re + V*.

- Veu activa i veu passiva. Passiva perifràstica amb el verb *ser*. Limitacions de l'oració passiva i ús de l'oració passiva reflexiva.
- Modalització verbal: ús de la morfologia verbal com a expressió de la subjectivitat.

Adverbi

- Adverbis: tipus d'adverbis i locucions adverbials: de temps, de lloc, de manera, de grau, d'afirmació, de dubte, de simultaneïtat, de direcció, d'unicitat.
- Posició dels adverbis en *-ment* dins del sintagma adverbial.
- Modificació del sintagma adverbial (*exactament, més o menys, no-més, justament, precisament...*)
- Particularitats dialectals dels adverbis.

Preposició

- Estructura del sintagma preposicional.
- Formes simples i compostes.
- Locucions preposicionals.
- Usos conflictius d'algunes preposicions en l'expressió de l'espai i el temps.
- Funcions de les preposicions i de les locucions preposicionals.
- Canvi i caiguda de preposicions.

DISCURS

Adequació

- Tipologia textual: adaptació al format requerit.
- Registre en funció del destinatari, propòsit i situació.
- Rellevància del contingut i compliment de la tasca.
- Fórmules i girs propis de la comunicació requerida.

Coherència i cohesió

- Organització de la informació i de les idees: introducció, desenvolupament i conclusió.
- Organització i progressió de la informació.
- Concordança en l'ús dels temps verbals.
- Ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.
- Manteniment del tema.
- Entonació en el discurs oral.
- Connectors: sumatius (*així mateix, a més a més, de la mateixa manera...*), contraargumentatius (*al contrari, ara bé, tanmateix, no obstant això...*), justificatius (*a causa de / que, a fi que / de, atés que...*).
- Consecutius (*de manera que, en / com a conseqüència, la finalitat del qual...*).

- Fórmules d'ordenació del text: d'iniciació (*el motiu d'aquesta carta..., em dirigisc a vosté...*); de seqüenciació temporal (*per a començar, en primer lloc, d'altra banda, a continuació, en darrer lloc, i per a acabar*); de digressió (*per cert, a propòsit de, no oblidem que...*); per a re- prendre el tema (*com deia, així doncs, doncs bé...*); de reformulació (*dit d'una altra manera, millor dit...*); de recapitulació (*resumint, en poques paraules, en síntesi, al cap i a la fi...*).
- Concordança verbal i nominal.
- Ús dels signes de puntuació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Distinció entre el lèxic formal i informal.
- Cultismes i neologismes.
- Famílies lèxiques i relacions entre paraules.
- Mots crossa.

Significat

- Locucions i frases fetes d'ús habitual.
- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari habitual.
- Polisèmia i homonímia.
- Interferències lèxiques: barbarismes i falsos amics.
- Reconeixement de recursos del llenguatge: comparació, metàfora i metonímia.
- Sinonímia i antonímia.

Formació de paraules

- Composició: aspectes generals. Tipus de compostos.
- Canvis de categoria gramatical: nominalització.
- Acrònims i sigles.
- Onomatopeies.
- Abreviatures.

Derivació de paraules

- Derivació: aspectes generals. Prefixos i sufixos.
- Valor apreciatiu dels sufixos.
- Canvis de categoria gramatical, ortogràfics i d'accentuació.
- Flexió de les paraules derivades.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Models d'entonació emfàtica: casos generals.
- Ritme, pausa i ordre dels elements del discurs.
- Distinció i articulació dels fonemes vocàlics en diferents posicions. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
- Distinció i articulació dels fonemes consonàntics simples i dels grups consonàntics.
- Processos fonològics: ensordiment (*fred, demagog, aljub*), sonorització (*els autors*), assimilació (*tanmateix*), elisió (*una hora*), palatalització (*al llarg*), nasalització (*entendre*), emmudiment de consonant en posició interior (*diners*).
- Patrons tonals d'elements lèxics i de l'oració.

Ortografia

- Diftongació i hiat.
- Diftongs decreixents i creixents (pronunciació de les formes verbals en present acabades en *-iar*, pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet d'indicatiu).
- Combinacions de fonemes i sons vocàlics. Triftongs.
- Confusió de vocals *a/e, o/u*; alternança vocàlica en els verbs (*llegir/lliges, vulgues/volgues*).
- Síl·labes tòniques, síl·labes àtones i accentuació gràfica: casos generals. Tonicitat de les paraules amb accent gràfic i sense.
- Accentuació de paraules cultes i de préstecs.
- Dièresi: usos i casos especials.
- Consonants i grups consonàntics: *b, v, l, l·l, ll, h, s, ss, c, ç, z, j, g, tj, tg, x, tx, ig*.
- Geminació en les grafies *mm, nn, dd, l·l, ll, ll* i *pp* (*imminent, connexió, additiu, il·lustrar, Bellloc, caplà*); grafies dobles amb sons diferents (*suggestió, accedir*); geminació en altres contactes consonàntics (*bitllet, setmana, cotna*); emmudiment i sensibilització de sons consonàntics (*amb, camp, dalt, ment; ment, amb elles*); emmudiment de la *-s* en plurals acabats en *-x* (*apèn-dix*).
- Alteracions ortogràfiques en el substantiu, l'adjectiu i el verb: *j/g, g; ç/c, c; c/q, q*.
- Variació consonàntica en paraules pseudoderivades: *moviment/mòbil*.
- Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Apostrofació. Contracció. Usos i casos especials (sigles, diftongs, paraules estrangeres, formescol·loquials, topònims...).
- Ús del guionet en paraules compostes.
- Convencions: majúscules i minúscules.
- Abreviatures, sigles i símbols més usats.
- Signes de puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts, punts suspensius i parèntesis.

CURRÍCULUM NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació sigui alta i les relacions conceptuals no estiguin assenyalades explícitament, sempre que en pugui confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.
- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits esmentats, remarcant-ne les idees principals,

ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes, mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeti expressar matisos de significat que incloguin la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

– Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que pugui tenir.

GRAMÀTICA

Oració

- Oracions i estil: ordre lògic de l'oració (subjecte, verb i complements) i facilitat de lectura.
- Discurs cohesionat o discurs segmentat. Economia del llenguatge.
- Conjuncions. Funcions de connexió intraoracional o interoracional. Dins de les interoracionals, conjuncions de coordinació o de subordinació.
- Conjuncions de coordinació: copulatives, disjuntives, distributives i adversatives.
- Observacions sobre les conjuncions de coordinació: copulatives (*i*, *ni*), disjuntives (*o*), distributives (apareixen encapçalant tots els elements coordinats: *sigu blanc o sigu negre*) i adversatives (diferència entre *mentre que* i l'adverbi *mentre*, i entre *sinó* i *si no*).
- Conjuncions de subordinació: completives, condicionals, concessives, causals, finals, consecutives, temporals, modals i comparatives. Observacions sobre les conjuncions de subordinació: la no-elisió de la conjunció *que* (*Demaneu als alumnes que entren ordenats*), formes condicionals impròpies (**Com no vagis, voràs. *D'haver-ho sabut, no estaria ací*), quant a les concessives, *tot i que* s'usa amb l'indicatiu; en les causals, cal evitar la conjunció *doncs* (*no he vingut perquè no he pogut*); en les finals, cal utilitzar el *perquè* en oracions afirmatives (*vinc perquè m'ho expliquis*), i en les comparatives, cal utilitzar *com* i no *quan* (*com més sucre, més dolç*).
- Tipus d'oracions coordinades i subordinades, que es corresponen amb els tipus de conjuncions suau esmentats.

Nom

- Derivació.
- Flexió de gènere i nombre del substantiu. Alternança *-e*, *-o*, *-u/a* (*pediatre/a, ateu/ a*).
- Substantius abstractes acabats en *-or* (*amargor*).
- Comparació amb altres llengües (*els afores, el deute*).

- Casos especials de flexió de nombre (*sofà-sofàs*), plurals invariables (*els llapis, els dimarts*) i plurals gràfics (*les falçs, els apèndixs*).
- Noms de doble gènere amb significat diferent (*canal, còlera*), gènere en noms femenins d'animals (*cadenera mascle, cadenera femella*).
- Noms de professions.
- Denominacions genèriques de plural (*clavegueram, altri, hom*).

Pronom

- Pronoms relatius. Remarques sobre l'ús dels pronoms relatius: sense antecedent, *que* àton, pronom relatiu tònic (*de qui / del qual, amb qui / amb la qual, en què / en el qual, a què / a la qual, amb què / amb el qual*), relatiu adverbial (*on / en què / en la qual, per on / pels quals*), relatiu neutre (*la qual cosa / cosa que*) i relatiu possessiu (*els fills dels quals / l'autoritat moral de la qual*).
- Pronoms interrogatius i exclamatius. Remarques sobre l'ús dels interrogatius: *què, qui, on, com, quan, quant*. Adjectiu interrogatiu (*Quina cosa fas?; Per quina raó ho has fet?; A quin lloc vas?*). Remarques sobre l'ús dels exclamatius. Exclamatiu *quin, quina, quins, quines*. Exclamatiu *quant, quanta, quants, quantes*. Exclamatiu *que (que bo, que verd)*. Exclamatiu *com (Com juga de bé, la teua filla!)*.
- Remarques: aparició de la conjunció *que (Quin fred que fa!)*, quan s'accentua *què (Em va preguntar què volies, que on aneu?)*, usos de *per què, per a què i perquè (Vinc perquè m'expliques per què estàs enfadat)*.
- Pronoms demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai (*aquest, aqueix/eixe, aquell*).
- Pronoms possessius. Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats. Relatiu possessiu.
- Pronoms indefinits (*algú i ningú*).
- Pronoms personals forts i observacions d'ús: usos de *vós, de vosté i de vosaltres*, la forma *nos (Nos, Jaume I)*, usos de *jo i de mi*, usos incorrectes d'*ell i ella* per a objectes inanimats.
- Pronoms febles. Variants morfològiques segons la posició: proclítics, enclítics, formes reforçades elidides, reduïdes i plenes (*em dic Pau, m'agrada molt, convida'm a café, no puc quedar-me*). Totes les formes d'un pronom.
- Remarques sobre usos acceptats o inadequats dels pronoms. Combinacions de dos o de tres pronoms febles.
- Remarques sobre la forma dels pronoms febles en combinació.
- Taula de combinacions binàries de pronoms febles. Classificació dels pronoms febles segons la funció. Observacions sobre el subjecte i el complement del nom: *Hui no n'ha faltat cap (d'alumne); Carme n'és la presidenta (de l'associació)*. Remarques sobre el complement directe: participi concordat, casos en què el pronom *ho* substitueix un complement directe.
- Remarques sobre el complement indirecte: *li, els* i combinacions. Combinació del complement directe i indirecte: formes *li i hi (l'hi compra / li'l compra, la hi compra / li la compra)*.
- Remarques sobre l'atribut.
- Remarques sobre el complement de règim verbal. Complement circumstancial. Complement predicatiu. Verbs pronominals.

- Remarques sobre els usos pleonàstics dels pronoms febles: *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris, usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos.
 - Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció (*se celebra*).

Article

- Ús de l'article davant de l'infinitiu.
- Presència i absència de l'article (*parar taula, vindrà dimecres*).
- Apostrofació incorrecta davant de *i / u* àtones.
- Quantificadors. Numerals i quantitius. Diferència entre *nombre* i *número*. Nombres romans.
- Nombres cardinals i ordinals, amb remarques avançades. Partitius: fraccions i decimals. Multiplicatius (*quàdruple, sèptuple*). Col·lectius (*tern/terna, quèrn, centenar*). Quantitius variables (*molt, tant*) i invariables (*prou, gens*), locucions quantitatives (*un muntó de, un cabàs, gota de*). Indefinits (*un, cadascun*). Remarques sobre quantitius (*gens, cap i res; qualssevol; tothom; mateix*).
- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a elements inanimats.
- Inadequació de l'article neutre. Modismes que tenen interferències amb l'article neutre *lo*.
- Alternatives a l'ús del **lo* (construcció *al + més + adverbi + possible*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre. Casos de terminacions amb hiat o diftong creixent (*promiscu- promíscua, inic-iniqua*). Casos que difereixen del castellà (*verd-verda, rude-ruda, bon dia*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres*).
- Remarques i casos difícils (*comú-comuna, covard-covarda*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte del substantiu (*home pobre-pobre home, vella amiga-amigavella*).
- Adjectiu qualificatiu.
- Terminacions dels adjectius i adjectius invariables.
- Concordança de l'adjectiu amb el nom.
- Adjectius possessius.
- Demostratius i indefinits.
- Estructures fraseològiques amb quantitius (*tant se val, tant me fa*).
- Numerals cardinals, ordinals i partitius.

Verb

- Conjugacions (primera, segona i tercera). Verbs regulars i irregulars.
- Variació diatòpica de les desinències (*parle, parlo, parl, parli*).
- Velarització dels verbs de la segona conjugació (*córrega, visca*). Velaritzacions incorrectes com la del gerundi i els incoatius (*cresquen, visca*).
- Tercera conjugació. Incoatius i remarques: verbs incoatius amb models diferents segons la varietat dialectal, quines són les formes estàndard (*llegir, llija/llegesca/llegeixi*). Canvi de sentit dels verbs *acudir* i *lluir* segons el model de

conjugació (*el sol llu, llueix molt el vestit*). Altres remarques com la incorrecció de la inflexió incoativa dels verbs de la segona conjugació acabats en *-batre, -córrer, -fondre, -cloure, -metre, -cebre, -rompre*.

- Formes no personals: infinitiu, participi i gerundi. Remarques sobre l'infinitiu: confusió col·loquial d'alguns infinitius de la segona conjugació amb formes de la tercera conjugació per interferència amb altres llengües (*batre, combatre, córrer, fondre, concloure, rompre*). Usos de *ser* i d'*ésser* (*els éssers vius*). Valor imperatiu de l'infinitiu si va precedit de la preposició *a* (*A callar!*). Remarques sobre el gerundi: terminacions *-ant, -ent, -int*; incorrecció de la velarització del gerundi (**correguent, *ploguent*); gerundi del verb *ser* (*sent*); distinció entre l'adverbi *corrents*, el gerundi *corrent* i l'adjectiu *corrent*; incorrecció del gerundi de posterioritat o de conseqüència (*va caure de la bicicleta i es va trencar un braç*); incorrecció del gerundi equivalent a una proposició específica de relatiu, i l'ús administratiu (*va intervindre el director i va cloure la sessió*). Remarques sobre l'ús del participi: terminacions *-at, ut, -it* amb les flexions *-da, -ts, -des*. Participis irregulars de les terminacions *-t, -s, -st, -ert* (*remés, remesa, remesos, remeses*); participis dobles *-it / -ert* (*oferit, ofert*). Verbs amb dues formes admissibles de participi (*rist, rigut*), que en alguns casos tenen significats diferents (*cuit, cogut*). Participi de *ser* (*estat i sigut*).
- Imperatiu. Formació (segona persona del singular i del plural amb l'indicatiu o amb el subjuntiu). Formes negatives de l'imperatiu, formades amb el subjuntiu. Absència de valor d'imperatiu de l'infinitiu excepte precedit per *a*. Imperatius irregulars (*pugues, sàpies, veges, vulgues, fes, dus, dis, digues, tingues, tin, està-te, estem-nos, esteu-vos*; però *estigues, estiguem, estigueu*).
- Usos de *ser* i *estar*.
- Perífrasis verbals: obligació (*haver de + infinitiu, caldre que + subjuntiu*), probabilitat (*deure + infinitiu*) i imminència (*estar a punt de + infinitiu*).
- Correlació dels temps verbals (*si hagueres vingut, hauries estat molt a gust*).

Adverbi

- Definició de la categoria adverbial.
- Adverbis de manera, de lloc, de temps, de quantitat, d'afirmació, de negació i de dubte.
- Adverbis acabats en *-ment*.
- Ús de dos adverbis o més acabats en *-ment* (*caminava tranquil·lament i lentament; caminavatranquil·lament i lenta*).
- Usos de *bé, malament, ben* i *mal* (*ho has fet malament; això està ben fet*).
- Preferència d'ús de les formes adverbials genuïnes (*a poc a poc, com a màxim, a tot estirar*).
- Distinció d'*amunt* i *avall, dalt* i *baix; dins, fora, endins, enfora*.
- Coneixement de les formes temporals genuïnes *adés, l'endemà, despús-ahir* o *abans-d'ahir*.
- Usos genuïns de *res, cap, gens, mai, ningú, enlloc, tampoc* per a contextos interrogatius, condicionals (*has fet res?, n'has comprat cap?*) o negatius (*no he fet res, no n'he comprat cap*). Doble negació (*què t'ha passat? No res, tampoc no ho sé*).

- Conjugació en indicatiu dels adverbis de dubte (*potser vindrà tard, tal vegada no ho entén, tal volta caldrà explicar-li-ho*).

Preposició

- Definició morfològica, sintàctica i semàntica de la categoria.
- Complementos possibles d'una preposició: nom o sintagma nominal, pronom, oració d'infinitiu, oració finita (*no sé per què ho dius*), adverbi, adjectiu o sintagma adjectival.
- Preposicions àtones: *a, de, en, amb, per*. Preposicions compostes *des de, per a, fins a, cap a, com a*. Preposició *amb* en contextos formals.
- Significat més concret de les preposicions tòniques.
- Locucions preposicionals (*a través de, en contra de, a causa de*) i preposicions habilitades (*via telemàtica, dins l'armari*).
- Usos i funcions de les preposicions àtones. Preposicions *a* i *en*. Preposició *amb*. Preposició *de*. Usos de *per* i *per a*. Canvi i caiguda de les preposicions àtones. Coordinació de preposicions (*hofarem amb ells o sense ells*).
- Usos i funcions de les preposicions compostes. Preposició *cap a*. Preposicions *des de* i *fins a*.
- Preposició *com a*.
- Ús de les preposicions amb els indefinits: preposició partitiva *de* (*res de nou*).
- Usos i funcions d'altres preposicions: *barata, contra, entre, sense, segons, sobre* i *sota, vora, ultra; vers, envers* i *devers*.
- Locucions prepositives: *a causa de, a força de, a còpia de, en compte de, enmig de*.

DISCURS

- Propietats textuais. Elaboració de textos adequats al context mitjançant l'aplicació de certs mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textual (pressuposicions, sobreentesos, inferències o cert grau de matís irònic).
- Procés d'escriptura: planificació, elaboració i revisió.

Adequació

- Registres i àmbits d'ús.
- Seqüències textuais, tipologies textuais i gèneres o motles textuais.
- Elements paratextuals.
- Convencions tipogràfiques (escriptura a mà i amb l'ordinador), majúscules i minúscules (funció demarcativa o distintiva), abreviatures, sigles i símbols.
- Entonació i comunicació no verbal.
- Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

Coherència i cohesió

- Parts del text (introducció, desenvolupament i conclusió).
- Paràgraf: estructura, característiques d'un paràgraf ben construït, tipus de paràgraf (problema-solució, causa-conseqüència, enumeració, etc.).

- Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoque.
- Connectors. Funció de connexió. Denominació de connector d'acord amb tres nivells: connexió oracional, organització textual i marcació pragmàtica.
- Categories lèxiques dels connectors: conjuncions (elements prototípics), connectors parentètics, interjeccions, connectors lèxics i altres (connectors gràfics o paralingüístics).
- Quatre significats bàsics de la connexió: addició, disjunció, contrast (adversatives i concessives) i conseqüència (finalitat, causalitat, condicionalitat).
- Domini d'un ventall ric de connectors de tots els tipus i dels tres nivells.
- Remarques principals sobre alguns connectors. Connectors de causa i conseqüència (ús genuí de *doncs*, connectors incorrectes: **degut a*, **com...*). Connectors de contrast: adversatius i concessius (usos genuïns de *però*, calcs del castellà com ara **per molt que*, ús apropiat d'*altrament*). Connectors comparatius i condicionals (*posat que*, *mentre que*, *sempre que*) i altres casos proclius a la interferència (*a poc a poc*, *quant a*, *al cap i a la fi*).
- Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica.
- Isotopies.
- Signes de puntuació. Regles d'ús de tots els signes.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, terminologia i neologia propis de les situacions comunicatives i dels continguts temàtics del nivell.
- Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
- Variació lèxica i precisió en l'ús del vocabulari. Selecció, distinció i ús adequat d'acord amb el context comunicatiu del lèxic normatiu, formes genuïnes, dialectalismes, vulgarismes, barbarismes, neologismes i manlleus.

Significat

- Sinonímia.
- Antonímia.
- Hiponímia.
- Hiperonímia, cohiperonímia.
- Polisèmia.
- Lèxic i registre. Terminologia d'especialitat (cultismes), vocabulari estàndard, col·loquialismes i vulgarismes.
- Significat i discurs: isotopies, metàfora, ironia i modalització.

Formació de paraules

- Composició.
- Habilitació.
- Neologismes: barbarismes i manlleus. Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
- Locucions i frases fetes.

– Mots patrimonials i cultes.

– Derivació.

Derivació de paraules

– Mecanismes de formació de lèxic: derivació (lema + afix), composició (lexema + lexema), habilitació (lexema) i altres (neologismes, cultismes i manlleus).

– Derivació: prefixos, infixos i sufixos.

– Prefixos: prefix + lexema. Els que no modifiquen el significat (*arredonir*) i els que el modifiquen substancialment (*asexual*).

– Suffixos: lema + sufix. Procediment de creació de derivats com ara el femení (*francesa*), el plural (*despatxos*), noms (*ferrer*), adjectius (*ferrós*), verbs (*homogeneïtzar*), adverbis (*ràpidament*), diminutius (*polsim*) o augmentatius (*peuot*).

– Infixos: lema + infix + sufix. Afegiment d'un matis diferent (*ferrer, ferreria, ferreter, ferreteria*).

– Parasíntesi: prefix + lexema + sufix / prefix + lexema + infix + sufix. Creació de verbs i, a partir d'això, creació d'adjectius, substantius o adverbis (*anivellar, anivellat, anivellament*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

– Síl·laba, diftong, hiat.

– Pronunciació estàndard de vocals i consonants.

– Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic. Ensordiment (*pedagog, verd, tub*), sonoritzacions (*els homes*), assimilacions (*setmana*), palatalitzacions (*el lleó*).

– Alternança vocàlica en els verbs (*culla/collira*).

– Emmudiment de consonant en posició interior (*prendre, diners, arbre*).

– Vocalisme tònic i àton (pronom *ho*).

– Accent obert o tancat de la *e / o* i usos excepcionals més comuns (*església, fórmula, Dènia, però, València*).

– Pronunciació que evite assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en registres formals (*ganivet, quaranta, ametla, cridar*).

– Casos de relaxació fonètica impropis dels àmbits formals (*olorar, nervi, deixar*).

– Supressió o addició impròpies de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, anàvem, premi*).

– Paraules que col·loquialment es pronuncien canviant una vocal (*obrir, queixal, escoltar*).

– Modificacions de les consonants impròpies de l'estàndard (*distingir, projecte, literatura, qualsevol*).

– Consonantisme: sibilants.

– Consonantisme: ròtiques i laterals.

– Oclusives (no-distinció en la pronunciació de l'oclusiva bilabial sonora i la fricativa labiodental sonora).

– Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).

– Pronunciació que evite la iodització de la palatal lateral.

Ortografia

- Accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació dels mots compostos i derivats (*politicoeconòmic, pèl-roig*). Accent en cultismes (en paraules provinents del llatí) i enmanlleus (adaptats o no adaptats). Domini de les regles d'ús i estalvi de la dièresi. Accentuació coherent de la *e* (*francés-francès, conèixerconéixer*).
- Apostrofació i contracció. Normes i remarques de l'apostrofació (*la una, la esse, la ira, l'11*).
- Regles avançades com els casos dels parònims (*banyat-banya't*) i les contraccions entre l'article i *a, de, per i ca*.
- Pseudoderivats (*món-mundial, home-humà, corba-curvilini*).
- Consonantisme: alveolars. Regles ortogràfiques avançades: *-issar, -isar, -itzar* (*aferrissar-se, matisar, protagonitzar*), usos de *-tz-* (*Natzaret*), usos excepcionals de la *z* (*trapezi*), paraules amb vocal + *si* (*anàlisi, oasi*). Flexió de les paraules acabades amb *-s* (*pis-pisos*), terminacions *-gressió, -pressió, -missió*; compostos derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, assenyalar*). Distinció d'homòfons (*cent-sent*) i de parònims (*casa-caça; cinc-zinc*).
- Consonantisme: laterals i nasals. Regles avançades d'ortografia. Geminació *l·l* en paraules començades per *al-, col·gal-, il-, mil-, sil-* + *l* (*il·legal, síl·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*tessel·la, til·la*). Derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metà·lic*). Usos diferents d'altres llengües (*simfonia, Alemanya*), escriptura dels grups *-mpt-, -mpc-, -mt-, -nt-, -mn-* (*assumpte, exempció, compte, comte, conte*). Homòfons i parònims de les nasals (*també / tan bé*).
- Consonantisme: ròtiques i la *h*. Cultismes (*derogar*). Regles generals de la grafia *h*: usos diferenciats (*coet, orxata, harmonia*). Cultismes (*hèlix, hemorràgia*).
- Cultismes amb *l* inicial o amb *l·l* (*lingüista, cèl·lula*).
- Oclusives. En posició final de síl·laba (*apte, sobte*) i en posició final de paraula (*mag, zig-zag*).
- Absència de la vocal de suport en les oclusives a final de paraula (*immund*). Terminacions com ara *-etud, -itud, -leg* i les altres excepcions a la regla general. Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*cub-cup, quan-quant, tantant*).
- Regles avançades de la grafia *b/v* usos contrastius amb altres llengües (*arribar, rebentar, gravar*) i usos excepcionals (*tramvia, circumval·lació*). Homòfons i parònims (*abans-avanç, abís-avís*).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Palatals. Regles d'ortografia avançades. Escriptura dels verbs amb *-tjar i -jar* (*viatjar, manejar*). Ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, jeroglífic*). Diversos valors de la grafia *x*, com els casos en què no són palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* a l'inici de paraules (*Xàtiva, xilòfon*); casos confusos de grafies palatals oclusives (*distingir, burgés*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*)
- Separació de paraules per síl·labes tenint en compte les geminacions (*in-nocent, cot-na*), els dígrafs i els elements d'un compost (*ben-estar*).
- Usos del guionet. Guionet i absència de guionet en paraules compostes.

- *Modificació de la forma del pronom feble segons la posició (porta'ls, portar-los, els porta).*

CURRÍCULUM NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments del nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre d'altres, cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a escala d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requereixin comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versin sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que inclogui expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre amb facilitat total, sempre que disposi d'un quant temps per habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmès, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciant-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat ràpida, presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p.e. estructures no lineals o formats poc usats, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seva experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors llevat d'algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Comprendre amb deteniment, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en què s'utilitzin un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguin contenir judicis de valor velats, o en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciant distincions subtils d'estil i significat, tant

implícit com explícit.

- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a una velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors llevat d'alguna relliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajudi el lector a identificar i retenir les idees i els aspectes més significatius, i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat molt alta o presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat); tot això, sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als contextos d'ús diferents i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i una entonació que permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

GRAMÀTICA

Oració

- Oració com a unitat màxima de la sintaxi.
- Modalitat oracional. Oracions declaratives, interrogatives, imperatives o exhortatives i desideratives.
- Ordre dels constituents oracionals segons l'estructura informativa de l'oració: la dislocació, l'elisió del subjecte i d'altres elements oracionals i la pronominalització dels complements.
- Oracions coordinades: copulatives, disjuntives, distributives, continuatives, explicatives, adversatives.
- Oracions complexes:
- Subordinades substantives: d'infinitiu, de relatiu, interrogatives indirectes, introduïdes per la conjunció *que*. Subordinades substantives segons la funció sintàctica: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement del nom, complement de l'adjectiu.
- Subordinades adjectives: de participi, de relatiu. Subordinades adjectives de relatiu (explicatives i especificatives), formes i funcions: antecedents del relatiu, funció sintàctica del relatiu en la proposició inserida (subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstancial, complement de règim verbal), puntuació.
- Subordinades adverbials de temps, de lloc i de mode. Oracions comparatives d'igualtat, de superioritat, d'inferioritat i de proporcionalitat (*com més sucre, més dolç*). Subordinades adverbials d'infinitiu, gerundi o participi. Oracions causatives o d'implicació lògica: causals, consecutives, concessives, finals, condicionals. Oracions subordinades adverbials de relatiu.
- Oracions juxtaposades: adversatives, distributives.
- Concordances. Subjecte/verb (d'acord amb el tipus de subjecte). Verb de l'oració principal / verb de l'oració subordinada en les oracions complexes o compostes.
- Formes i usos de les conjuncions de coordinació i de subordinació. Supressió inapropiada de la conjunció *que* en alguns contextos (*Us preguem que desconnecteu els mòbils. Això sí que és de veres*). Ús inapropiat de *conforme* i

segons com a conjuncions (**Conforme ve, no esperes res bo. Entraran *segons arriben*). Usos de la conjunció temporal *mentres/mentre*, la locució conjuntiva *mentres que / mentre que* i l'adverbi *mentrestant*. Usos i col·locacions de la conjunció *però*. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives (*posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que...*). Conjuncions arcaiques o literàries (*àdhuc, car, jatsia, nogensmenys, puix, puix que...*).

Nom

- Noms substantius. Sintagma (o grup) nominal.
- Tipus de substantius: nom propi (topònims i antropònims) i nom comú (concret o abstracte, comptable o no comptable, individual o col·lectiu).
- Modificadors del nom: especificadors (determinants i quantificadors nominals) i complements específicats i explicats (adjectiu, sintagma preposicional, oració de relatiu, nom propi, sintagma nominal).
- Funcions oracionals dels sintagmes nominals: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement predicatiu, circumstancial.
- Gènere del substantiu. Substantius de doble gènere amb el mateix significat (*el mar / la mar, el teulat / la teulada*) i amb significat diferent: amb flexió de gènere (*gerro / gerra, crit / crida*) i invariables (*el fi / la fi*). Formes vacil·lants (*una olor, el dot*). Marca de gènere en les professions (*fuster / fustera, sergent / sergenta*).
- Nombre del substantiu. Nombre en paraules compostes (*vagons llit, maldecaps, guàrdies civils*). Plural amb -s en paraules acabades en vocal tònica (*juís, mamàs, les pes, els fas, els pagarés*). Plural en monosíl·labs o paraules planes acabades en -x (*índexs, boxs*). Substantius defectius (*els antípodes, la plebs*). Substantius lexicalitzats (*anar a palpès, estar a fosques*). Flexió de nombre en els noms propis: llinatges, cognoms, malnoms, renoms... (*uns einsteins, els Cagatxes, els Borbons, els Borja, els Pitarch*). Plural en els préstecs adaptats i no adaptats (*espaguetis, whiskys*). Nombre com a marca semàntica (*l'antiguitat romana / vendre antiguitats, una colònia estrangera / anar de colònies*).

Pronom

- Pronoms personals forts o tòpics. Formes i ús. Distinció entre *jo* i *mi*. Formes de cortesia (*tu / vosté / vós*). Plural de modèstia (*nosaltres* per *jo*) i la forma arcaica de plural majestàtic *nos*. Pronoms reflexius amb el reforç *mateix* (*jo mateix, amb mi mateix, ells mateixos, si / ella mateixa*). Restriccions d'ús dels pronoms personals forts (substitució per pronoms febles o supressió). Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Pronoms personals febles o àtons. Formes i ús. Variació morfològica i posició.
- Pronominalització de l'atribut dels verbs *ser, estar, paréixer i semblar*.
- Formes plenes en modismes i frases fetes (*tant me fa, tant se val...*).
- Usos dels pronoms *en* i *hi* en complements de locucions preposicionals (*damunt de, en contra de, al costat de...*).
- Lexicalització dels pronoms *en* i *hi*, sense valor sintàctic, en alguns verbs (*anar-se'n, haver-hi, eixir-se'n*).
- Usos del pronom *en* en funció de complement predicatiu amb alguns verbs (*dir-se, fer-se, elegir, nomenar, designar*).

- Ús de *li* o *hi* en els datius inanimats.
- Canvi de funció, de complement directe a complement indirecte, en oracions amb un verb factitiu quan apareix un complement directe explícit (*Son pare hui l'ha fet estudiar. Son pare hui li ha fet estudiar la lliçó.*)
- Variació diatòpica. Variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.
- Combinacions ternàries. Combinacions impossibles de pronoms febles (*en+ho, hi+ho, en+en, hi+hi*) i combinacions estranyes o poc freqüents (*la'n, l'en*, combinacions de quatre pronoms febles).
- Dislocacions. Usos pleonàstics propis i no recomanables.
- Pronoms relatius. Usos especials. Relatiu locatiu amb valor metafòric (*He llegit un relat en què* / *en el qual apareixes tu com a protagonista.*). Supressió d'usos pleonàstics dels pronoms febles en oracions de relatiu. Construcció de relatiu precedit de verb (*introduït el qual...*). Frases relatives datives i partitives amb duplicació pronominal (*És una persona a qui no se li pot dir res.*). Ús de *que* o *qui* en oracions relatives sense antecedent explícit quan fan referència a una persona. Ús del relatiu darrere de preposicions tòniques o compostes.
- Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas? Què collons vol?*).
- Pronoms indefinits cultes (*hom, altri, quelcom, qualssevol, qualssevulla...*).

Article i determinants

- Article definit. Ús de l'article davant dels topònims estrangers (*l'Índia, Los Angeles, la Meca*).
- Ús de l'article en enumeracions de substantius que presenten una estreta relació semàntica (*El professorat, alumnat i PAS es van reconciliar*). Valor emfàtic i valor substantivador. Presència o absència de l'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades (*donar l'abast, anar a escola, jugar a cartes, alçar el cap...*).
- Article personal. Usos generals i lexicalitzats (*el rei en Jaume, la Torre d'en Doménec*).
- Article neutre amb valor abstracte o amb funció intensiva. Formes normatives.
 - Demonstratiu. Variants geogràfiques: la doble gradació i la triple gradació. Demonstratiu amb valor despectiu en posició postnominal (*El xiquet aquest és insuportable.*). Usos abusius dels demostratius (*No tinc cotxe i *aquest és imprescindible*).
- Altres determinants anafòrics (*l'esmentat, el dit, el mencionat...*).
 - Possessius. Formes tòniques, ús de *llur* i *llurs*. Formes àtones, davant de noms de relacions de parentiu i les paraules *casa* i *vida*, formes de tractament amb *sa* o *ses* (*Sa Santedat, Ses Majestats*), expressions lexicalitzades (*cada terra fa sa guerra*).
 - Expressions lexicalitzades amb possessiu posposat (*a càrrec seu, de part vostra, a gust meu...*). Expressió de la pertinença: ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*...en co-neixia l'origen; li feia mal l'esquena...*).
 - Quantificadors. Numerals: lectura de fraccions (*dos setens*), numerals col·lectius (*quarantena, grossa, lustre, quèrn...*), prefixos cultes (*hemi-, semi-, mono-, tetra-...*), formes compostes (*bimes-tral, bimensual, quinquenni...*).
- Quantitatius. Usos i funcions. Formes tradicionals (*manco, quinzet*) i formes d'especial dificultat

(cada, tal).

- Indefinits cultes *mant, qualque, sengles...* Distribució de: *altre, un altre, l'altre, d'altre*. Les formes *n'hi ha que* i *hi ha qui* com a plurals d'*algú*.

Adjectiu

- Classes d'adjectius: qualificatiu (*persona admirable*), de relació (*cavitat bucal*), adverbials (*visita circumstancial*). Formes i funcions. Complement del nom.

- Posició de l'adjectiu: preferentment posposat al substantiu (*exercici següent*). Valor emfàtic o afectiu de l'anteposició (*un greu problema*). Col·locacions: adjectius anteposats amb valor semàntic propi (*plena ocupació, mal gust*). Restriccions en l'anteposició de l'adjectiu.

- Concordança de l'adjectiu quan afecta més d'un substantiu de gènere i nombre diferent, en posició anteposada (*bona anàlisi i criteri*) o posposada (*anàlisi i criteri bons*); diversos adjectius que afecten un nom (*El treballador conjuga les habilitats manual, mecànica i intel·lectual*).

Gènere i nombre d'adjectius determinats per substantius o provinents de substantius (*blau cel, carabassa*)

- Graus de l'adjectiu. Formes cultes (*ulterior, paupèrrim, antiquíssim*). Expressió del superlatiu ambafixos: *arxi-* (*arximilionari*), *re-* (*regraciós*), *-èrrim* (*ubèrrim*).

- Adjectius variables i invariables. Casos que plantegen dificultat (*prudent, comú/na, agrest/a, entusiasta*).

Verb

- Temps i aspecte, mode. Ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Formes no personals. Verbs irregulars: irregularitats ortogràfiques, fonològiques i morfològiques. Perífrasis modals (d'obligació, de probabilitat, d'aproximació, de capacitat o autorització) i perífrasis aspectuals (d'imminència, de durada, de continuïtat). Formes i funcions dels complements verbals: complement directe, complement indirecte, complement de règim, complement circumstancial. Predicat no verbal. Usos dels verbs *ser* i *estar*: Usos atributius i usos locatius.

- Concordança verbal en oracions compostes o complexes (condicionals: present d'indicatiu – futur; imperfet de subjuntiu – condicional; plusquamperfet de subjuntiu – condicional perfet).

- Ús del mode indicatiu amb alguns adverbis de dubte (*potser vindrà*).

- Verbs reflexius (*rentar-se*). Verbs pronominals: verbs que es conjuguen amb el pronom *hi* (*veure-hi, sentir-hi, haver-hi*) i expressions del tipus *no s'hi val*; verbs que es conjuguen amb el pronom *es* (*adir-se, adonar-se, desdejunar-se, penedir-se...*); verbs que es conjuguen amb dos pronoms (*anar-se'n, eixir-se'n, tornar-se'n*). Diferències semàntiques dels verbs pronominals i no pronominals (*anar-se'n / anar, seure / asseure's*). Verbs no pronominals (*callar, caure*).

- Verbs defectius (verbs meteorològics, *caldre, dar, haver-hi*).

- Verbs amb complement de règim. Coordinació de verbs amb diferents complements de règim (**S'ha enamorat i es casarà amb Laia / S'ha enamorat de Laia i s'hi casarà*.)

- Formes no personals. Usos i restriccions.
 - Infinitiu, usos inadequats: recapitulació (**Finalment, dir que...*), imperatiu (**no córrer*); ús de l'article quan expressa una acció (**no li agrada el matinar*), formació errònia d'infinitius per derivació (**atemoritzar* per *atemorir*, **insertar* per *inserir*, **reflexar* per *reflectir*).
 - Gerundi, usos inadequats: especificatiu (**Han publicat un decret nomenant-lo director general.*), copulatiu (**Va caure topant la cara contra el rastell.*), formes velaritzades del gerundi (**caiguent, *visquent, *ploguent*).
 - Participi. Formes de participi de present en contrast amb el gerundi (*dorment / dormint, ixent / eixint, examinand / examinant*). Participis amb formes diferents per a significats diferents (*coure: cuit / cogut*). Dobles formes en alguns participis de la tercera conjugació (*oferit / ofert, reblit / re-blert*).
 - Variació diatòpica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i les variants geogràfiques es-tàndard (*traure / treure, nàixer / néixer, siga / sigui, haguessen / haguessin, patix / pateix*) i amb l'ús (*alçar-se / llevar-se, llavar / rentar, anar / vindre*).
- Variació diafàsica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i els nivells de formalitat del context comunicatiu (*servixes / serveixes, servisca / servesca, sigut / estat, cullga / culla*).

Adverbi

- Adverbi. Definició, formes i funcions. Locucions adverbials.
 - Classes d'adverbis. Classes formals: adverbis en *-ment* (*ràpidament, fàcilment*); adverbis adjectivals o adverbis curts *clar* (*parlar clar*), *alt* (*volar alt*), *prim* (*filar prim*), *brut* (*jugar brut*); adverbis quantitius *molt* (*menjar molt*), *poc* (*ser poc hàbil*); adverbis demostratius *ací, allí, allà*; adverbis preposicionals *dins, damunt, després*; adverbis amb funcions diverses *així, ahir, encara, ja, prompte, enjorn*; locucions adverbials *a la babalà, de bestreta*. Classes funcionals: adverbis de predicat (de manera: *Anem bé*; de lloc: *Ves dalt*; de temps: *Ara aniré*; de quantitat: *No parla gens.*); adverbis oracionals (modals: *Probablement ho sabran*; afirmació: *Sí que vaig anar*; negació: *No m'ho havien dit.*); adverbis textuals (*Primerament els vaig explicar la teoria de la conspiració*).
- Limitacions en el text de l'ús dels adverbis en *-ment* i alternança amb locucions adverbials (*de sobte/sobtadament, debades/de franc/gratuitament*). Adverbis i locucions adverbials morfològicament pròximes a alguns adverbis en *-ment* i semànticament diferents (*bo/bonament, en resum/re-sumidament*). Restriccions en adjectius que no poden formar adverbis en *-ment* (adjectius de colors, gentilicis...). Llibertat en la formació de nous adverbis en *-ment* (*fusterianament, dalinianament...*). Funció adverbial de negació de les expressions *en ma vida, en ta vida, en sa vida*.
 - Construccions superlatives *al màxim de, al mínim de, al millor que, al més prompte / aviat possible...*
 - Negació i elements gramaticals de la negació. Ús de l'adverbi expletiu *no*: en oracions comparatives (*Parla més que no calla*); amb verbs de temor en mode subjuntiu (*Temia que la pluja no fera mal a la collita*). En oracions temporals introduïdes per *abans que, fins que* i *abans* (*Canvia't abansque els teus cosins no vinguen. No vindrà fins*

que no acabe. *Canvia't abans no vinguen els teus co-sins*). En oracions amb *ningú, res, gens, cap, enlloc, mai, tampoc, en ma vida, ni un, ni l'un ni l'altre* anteposats al verb (*Ningú no ha vingut. Res no diu...*). Addició de l'adverbi *no* en respostes curtes amb *ningú, res, gens, cap, mai, (no ningú / ningú, no res / res, no gens / gens, no cap / cap, no mai / mai)*. Partícula *pas*, usos literaris més generals.

– Usos concrets de determinats adverbis o locucions adverbials: *corrents* (*Va arribar corrents amb tren*), *inclusivament i exclusivament* (*La matrícula serà de l'1 al 15 de febrer inclusivament*), *amb escreix* (*Va superar la prova amb escreix*), *escaig* (*Vaig haver de pagar mil euros i escaig*), *enlloc* (*L'has vist enlloc?*), *força* (*L'examen era força complicat*), *dempeus* (*Quan va arribar l'autoritat totes van posar dempeus*), *(a) tothora* (*Tothora és al bar*), *enjorn o d'hora* (*Arribarà enjorn / d'hora*)

l'endemà (*Se'n va anar el dia 15 i va arribar l'endemà mateix*), *pel cap alt* (*D'això, en deuen haver passat 10 anys pel cap alt*), *suara (fa poc)*, *tostemps (sempre)*, *ultra mesura (en un grau excessiu)*. Locució *de + lloc + estant* (*de casa estant, de Borriana estant*).

- Lexicalització de locucions adverbials: *a les hores / aleshores, alhora / a l'hora, en l'aire / enlaire, pot ser / potser, sobre tot / sobretot, en lloc / enlloc...*

Preposició

– Preposicions i sintagmes preposicionals. Classificació, usos i funcions. Preposicions àtones i tòni-ques. Preposicions simples i compostes. Locucions preposicionals i preposicions habilitades.

– Ús d'expressions amb la preposició *de* (*por de, esment de, diferent de, olor de, pudor de, sabor de, gust de, camisa de ratlles...*).

- Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*passar en net, posar en relleu, amb molta honra...*).

– Usos de la preposició *a* (o *de*) davant de complement directe en contextos lexicalitzats (*He sentida dir. Mira d'arribar prompte. La meua idea era de fer-ho d'una altra manera*). Usos de la preposició *a* en la construcció indefinit *+ a + infinitiu* (*No tenia res a dir. No trobava cap idea a desenvolupar*).

– Contextos amb coincidència de dues preposicions àtones. Contraccions (**En comptes d'a l'alum-nat, dis-ho al professorat / En comptes de dir-ho a l'alumnat, dis-ho al professorat*). Coordinació desintagmes preposicionals amb preposicions diferents (**Confia i desconfia d'ells. Confia en ells i en desconfia*), sense preposicions (**Vol i pot fer-ho / Vol fer-ho i ho pot fer*), amb el nucli dels sintagmes comú (**La democràcia és el govern de i per a les persones / La democràcia és el govern de les persones i per a les persones*).

– Preposicions i locucions prepositives arcaiques o literàries (*devers, envers, vers, ultra, via, a despitde, per mor de...*).

- Normes de redacció i estil habituals en l'ús de les preposicions. Datació de documents.

DISCURS

– Producció d'un discurs coherent, cohesionat i adequat a la situació comunicativa. Utilització de manera apropiada d'estructures organitzatives variades, una àmplia sèrie de connectors i altres mecanismes de cohesió.

Adequació

- Relació del text amb la situació comunicativa.
 - El text s'ha d'ajustar amb garantia a la finalitat o funció comunicativa, a la tipologia textual i al gènere textual (format, parts del text i elements paratextuals). El missatge i la manera de comunicar-lo ha de respondre a la situació, al canal (oral o escrit), als interlocutors i a la relació social entreaquests, i ha d'utilitzar la varietat diafàsica i la correcció lingüística pròpia de la situació comunicativa. S'han de respectar les normes socials i de cortesia i fer un bon ús dels elements paratextuals i de les normes tipogràfiques. En els textos orals cal fer un ús correcte de l'entonació i de la comunicació no verbal.
- Domini de les varietats de la llengua: diatòpica (geogràfica), diacrònica (històrica), diastràtica (social) i diafàsica (varietats funcionals o registres). L'estàndard: models i ús coherent.

Coherència i cohesió

- El text com a unitat global de significat. Pertinença del contingut. Selecció de contingut rellevant. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats. Equilibri entre simplificació i comprensió del text: mesura, coherència i pertinença.
- El discurs ha de ser clar i ha d'estar ben estructurat. Els paràgrafs han d'estar ben elaborats, tot tenint en compte el contingut i l'estructura del paràgraf i del text.
- El text ha d'acomplir les regles de la coherència: no-contradició, progressió, repetició i relació. També ha de tindre en compte les diferents classes de coherència: coherència en l'enunciat, coherència entre enunciats i coherència global.
- Construcció i interpretació del discurs. Organització interna del text. Introducció, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.
- Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores, comparacions, analogies, metonímies, sinècdques).
- Connexió. Formes i funcions. Categories lèxiques dels connectors. Connectors oracionals, connectors textuais i marcadors discursius. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Expressions i mecanismes d'iniciació dels discursos oral (salutació, presa de contacte) i escrit (en-capçalaments, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'aproximació al lector...).
- Expressions i mecanismes d'introducció del tema (focalització i tematització).
 - Expressions i mecanismes de desenvolupament del discurs. Manteniment del tema: correferència; anàfora, catàfora i dixi (personal, espacial i textual); repetició (sinonímia, hiperonímia, hiponímia, proformes lèxiques); reformulació (paràfrasis i aclariments). Ampliació del tema: exemplificació; al·lusions, referències, cites i evocacions; definicions, reformulacions, enumeracions, seqüenciacions temporals; reforç (precisió i matisació); contrast; conseqüència. Rebuig del tema.
 - Personalització (punt de vista). Canvi de tema: obertura o tancament d'una digressió, recuperació

del tema.

– Expressions i mecanismes de conclusió del discurs. Resum o recapitulació.

– Expressions i mecanismes de tancament dels discursos oral (tancament i acomiadament) i escrit (fórmules o expressions de comiat).

– Cortesia. Expressions i mecanismes de tractament i d'interacció amb l'interlocutor: sol·licitar a l'interlocutor que comence el discurs; reaccionar a la sol·licitud de començament del discurs; indicar que se segueix el discurs amb interès, amb incredulitat, indiferència o resignació,

admiració; controlar l'atenció de l'interlocutor; demanar silenci; cedir el torn de paraula; demanar el torn de paraula; interrompre. Recursos dilatoris: usar paraules falca. Usos o absència de formes i expressions de tractament: usos dels pronoms *tu, vosté o vós; ús de nosaltres per jo*.

– Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

– Usos dels signes de puntuació. Posició dels signes de puntuació. Contacte entre signes de puntuació. Signes de pausa: coma, punt i coma, punt, dos punts, punts suspensius. Signes d'entonació: interrogació i exclamació. Incisos: guions, parèntesis, claudàtors, cometes. Altres signes gràfics: asterisc, barra inclinada, signe de paràgraf. Omissió de la coma entre subjecte i predicat i entre predicat i complements. Casos en què no hi ha correspondència entre les pauses d'entonació i l'ús del signe de puntuació. Signes per a introduir incisos: gradació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

– Repertori lèxic reeixit. Ús i reconeixement de tot tipus de vocabulari (estàndard, col·loquial, dialectal, vulgar, terminologia específica d'ús general, neologismes, arcaïsmes, geosinònims, paraules comodí, paraules crossa, barbarismes, manlleus), formes genuïnes d'expressions idiomàtiques, enunciats fraseològics (frases fetes, locucions i refranys), especialment el vocabulari i la fraseologia que es relacionen amb els continguts temàtics del nivell.

Significat

– Precisió lèxica en la llengua general i en els llenguatges d'especialitat. Camps semàntics: sinoní-

mia, antonímia, polisèmia... Interferències lèxiques: barbarismes, falsos sinònims, ultracorreccions.

– Expressions fraseològiques: ordenació d'elements, col·locacions, locucions i frases fetes.

– Reformulacions i nominalitzacions (en el llenguatge periodístic, en el discurs acadèmic i en els llenguatges d'especialitat). Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, mots generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Paraules tabús, eufemismes i disfemismes. Onomàstica, antroponímia i toponímia.

– Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...

Formació de paraules

– Paraules simples i paraules complexes. Processos de formació de paraules: derivació i composició, conversió,

reduplicació, truncament i formació de sigles.

- Derivació. Prefixació i sufixació. Prefixació, prefixos recategoritzadors. Sufixació, sufixos fossilitzats, sufixació lèxica (nominalització, adjectivació, verbalització, adverbialització), sufixació valorativa (diminutius, augmentatius). Derivació parasintètica.
- Conversió o derivació zero. Processos morfològics de conversió i processos no morfològics: de lexicalització, d'elisió sintàctica i de nominalització metalingüística.
- Composició. Compostos propis (nominals, adjectivals, verbals) i compostos sintagmàtics (nominals, adjectivals, verbals). Composició culta.
- Altres procediments de formació de mots: reduplicació, truncament i formació de sigles. Abreviació i apòcope. Onomatopeies.
- Mots patrimonials i cultismes. Pseudoderivats. Arcaïsmes, cultismes, dialectalismes, vulgarismes. Termes i terminologia: neologismes. Barbarismes i manlleus: criteris d'adaptació ortogràfica i fonètica dels manlleus. Calcs lingüístics: semàntics i sintàctics. Locucions i frases fetes.

Derivació de paraules

- Derivació (radical + afix). Prefixació (prefix + radical), sufixació (radical + sufix), parasíntesi (prefix + radical + sufix / prefix + radical + infix + sufix). Identificació de radical, prefixos i sufixos en paraules derivades. Infixos i els sufixos fossilitzats, matisos dels infixos en algunes paraules (*dormir / endormiscar-se, ferrer / ferreteria, ferreria / ferreteria*). Canvi de categoria gramatical per addició del sufix. Sufixos valoratius: diminutius, augmentatius (valor afectiu i valor despectiu).
- Modificacions ortogràfiques i fonètiques, desplaçament de la síl·laba tònica (prefixos i sufixos tòpics i àtons), pèrdua, canvi i addició de fonemes. Derivats patrimonials i pseudoderivats.
- Nominalització. Noms derivats de noms: diminutius (*carreró*), augmentatius (*veuarra*), pejoratiu (*políticastre*), noms col·lectius (*teulada*), planta o arbre (*taronger*), ofici o activitat (*fuster*), corrent o doctrina (*simbolisme*). Noms derivats d'adjectius: qualitat (*bellesa*), dimensions (*grandària*), corrent o doctrina (*nacionalisme*), seguidors d'un corrent o doctrina (*nacionalista*). Noms derivats de verbs: acció o efecte (*publicació*), agent (*venedor*), lloc (*menjador*), instrument (*ventall*); derivats regressius de verbs (*endeví*), derivats progressius de verbs (*endevinalla*). Noms derivats d'adverbis (*davantall*).
- Adjectivació. Adjectius derivats de noms: relació o pertinença (*infantil*), possessió (*banyut*), qualitat, particularitat o defecte (*valuós*), gentilicis (*valenciana*). Adjectius derivats d'adjectius: adjectius de adjectius (*rogenc*), de adjectius ordinals (*nové*) i partitius (*dècim*); intensificadors o matisadors (*boniquet, grandàs*), superlatius (altíssim); positius, comparatius i superlatius (*alt, superior, suprem*). Adjectius derivats de verbs: propietat d'un agent o pacient (*xarraire*), possibilitat (*desitjable*), tendència (*trencadís*), abundància (*agradós*). Adjectius derivats d'adverbis: relació o pertinença (*proper*).
- Verbalització. Derivats que expressen accions, processos o tendències relacionades amb el significat del radical. Verbs derivats de noms (*pedregar, gotejar, dosificar*). Verbs derivats

d'adjectius (*agregar, facilitar, humanitzar*). Verbs derivats d'adverbis (*sovintejar*). Verbs derivats de verbs (*plovisquejar*).

– Adverbialització. Adverbis derivats d'adjectius: adverbis en *-ment* de manera (*feliçment*), de punt de vista (*històricament*), temporals o aspectuals (*diàriament*), quantificadors quantitatius (*terriblement*), adverbis modals (*possiblement*), connectors textuais (*consegüentment*). Adverbis valoratius derivats d'adverbis amb diminutiu (*promptet*) o augmentatiu (*tardíssim*). Locucions adverbials amb preposició o sufix (*a genollons, a rossegons*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement i domini pràctic dels criteris d'elocució de l'estàndard oral en contextos molt formals, formals i poc formals.
- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació.
 - Paraules amb les vocals *o / e* obertes i tancades que presenten vacil·lacions en la pronunciació.
 - Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: ensordiment, sonorització, emmudiment, sensibilització, assimilació, geminacions, metàtesi, epèntesi.
 - Sistemes vocàlics (tònic i àton) i consonàntics de les principals varietats geogràfiques.
 - Grups sonors *dins, fons* i *trans*. Pronunciació [ks] o [gz] de la grafia *x*. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda. Pronunciació de la *s* i de la *r* en paraules prefixades. Pronunciació dels grups consonàntics cultes.
- Processos fonològics en l'adaptació i pronunciació de paraules estrangeres. Pronunciació de paraules amb accent divergent en llengües del nostre entorn.
 - Accent, ritme i entonació; patrons tonals d'elements lèxics aïllats: pronunciació de paraules cultes (*medul·la, diòptria*); doble possibilitat d'accentuació (*poliedre/políedre, saxofon/saxòfon*) i pronunciació de paraules estrangeres.
 - Accent principal i accents secundaris en paraules compostes o amb afixos. Paraules tòniques i paraules àtones. Accent articuladori.
- Entonació, prosòdia i ortoèpia.

Ortografia

- Sistema vocàlic tònic i àton. Vacil·lacions en l'ús de les vocals. Ortografia *a/e* d'alguns formants cultes (*astigmatisme, arterioesclerosi*). Alternança *o/u, i/e* en paraules patrimonials i en pseudoderivats (*full / foli, món / mundial, línia / alinear*). Compostos i derivats amb *e* de suport o sense (*infraestructura, reeixir, hidrosfera*). Vocalisme en contrast amb llengües del nostre entorn (*afusellar, antiguitat, bambolina, emparar, ciment, sarbatana*). Paraules invariables acabades amb *-us* (*lapsus, porus, rictus*). Adaptació vocàlica dels manlleus (*esprint, voleibol*).
- Accentuació gràfica. Variació geogràfica en l'accentuació de la *e* i d'acord amb la pronunciació (*an-glés / anglès, café / cafè, comprén / comprèn, setè / setè, conéixer / conèixer*). Paraules que presenten dificultats als parlants: cultismes d'ús restringit (*alvèol, èczema, cotilèdon*), exotopònims i antropònims adaptats (*Himàlaia, Marràqueix,*

Èsquil), paraules d'ús general (*avar, letargia, libido, olímpada, període, pneumònia, tèrmit, xassís*). Accentuació de mots compostos (*pèl-roig, despús-demà, cefalotòrax*). Accentuació en els llatinismes i en els manlleus, els antropònims i els topònims no adaptats (*Curriculum vitae, faraday, Los Angeles*). Paraules amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig / castic, imbècil / imbecil, políedre / poliedre, xòfer / xofer*). Formes i usos de l'accent diacrític.

– Usos i funcions de la dièresi. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi (*fluït / fluid, fruit / fruit, reina / reïna*). Dièresi en vocal àtona derivada d'una paraula en què aquesta vocal és tònica (*aïllar / illa, traïdor / traïr*). Casos de concurrència de dièresis en una paraula (*arguïble, argüir, arguït, argüia*). Cultismes acabats en *-tat* i *-itzar* (*gratuïtat, arcaïtzar*). Casos d'estalvi de la dièresi.

– Usos del guionet. En paraules compostes. Al final de línia. En separació de síl·labes. En símbols i altres usos especials (*goma-2, omega-3, àcid d-lisèrgic*).

– Apostrofació i contracció. Usos habituals. Apostrofació de les sigles i acrònims (*l'ONU, la UEFA, la IBM, l'NBA, l'UJI, l'AVL, la UGT, d'UGT*). Apostrofació i contracció en topònims propis o adaptats i en exotopònims no adaptats, noms comercials, publicacions, símbols... (*del Comtat, al Caire, als Ports, a El Escorial, a l'Havana, d'El Temps, d'Els pilars de la Terra, de Hawaii, de €, el Na2O*).

– Consonants oclusives i labiodentals. Ortografia de la *b* i la *v*. Pseudoderivats (*avortament / aborció, devia / dèbit*). Compostos amb *cap-*, *prop-* (*captindre's, cabdill, proppassat, propvinent*). Grups consonàntics cultes *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* a principi de paraula (*pneumònia, psiquiatria, pterosaure, tsunami*). Manlleus i exotopònims adaptats (*coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq, l'Havana, Biscaia, Anvers*). Duplicacions d'oclusives (*addicció, posttònic, suggestió, sanglaçar*). Mots cultes o complexos (*apoteigma, molibdè, tungstè*).

– Consonants alveolars. Paraules compostes i paraules derivades (*asimètric, antisocial, bisexual, contrasentit, entresol, parasíntesi, preselecció, semisuma, sobreseïment, assentar, pressentir, res-suscitar, transsudació, psicossocial*). Cultismes i paraules remarcables ortogràficament (*barnús, desembre, èczema, Ignasi, sentinella, sotsobrar, Veneçuela, zitzània*).

– Consonants palatals. Ortografia de les palatals en relació amb els sons i els contextos ortogràfics (*Xàtiva, caixa, feix, xiquet, panxa, cotxe, Elx, cartutx, jove, germà, projectar, platja, fetge, mig, roig*). Manlleus adaptats (*Txad, Txetxènia, haixix*).

– Consonants laterals. Paraules amb *-l* final (*bonítol, cerebel, cérvol / cervo, nínxol / ninxo*), amb *-ll* final i derivats (*crystal·lí / cristalleria / cristal·lí, gall / gallina / Gàl·lia, metall / metàl·lic*). Homòfons parònims amb consonants laterals (*vila / vil·la, anular / anul·lar*). Cultismes amb *l-* inicial (*labial, labor, lacrimal, lacustre, laic, lentilla, literari*). Variació geogràfica de les grafies geminades *tl* i *tll* (*motle / motlle, ametla / ametlla, vetla / vetlla*).

– Consonants nasals. La *n* i la *m* davant de *f* i *r* (*èmfasi, trumfo, somriure, panfigo, confit, conrear, Enric*). La *n* i la *m* en posició final de paraula (*caïman, divan, dron, rom, tarquim*).

Aplecs *-mm-*, *-nn-*, *-mn-*, *gn-* en paraules cultes o d'especial dificultat (*gamma, summe, annals, sexenni, escamnar, mnemotècnic, gnom, gnosi*).

- Consonants ròtiques. Les grafies *r* i *rr* en paraules prefixades (*arrítmia, correferència, irreal, auto-retrat, contrarevolució, preromàntic, vicerector*), en paraules compostes (*Vila-real, barba-roig*), en paraules amb formants cultes o d'especial dificultat (*otorrino, ornitorrinc, trirrem, hemorràgia, pror-rata, prorrompre, erradicar, sabre, crebantar, orquestra*).
- Grafia *h*. En manlleus adaptats (*hoquei, hàmmster, handbol*), en cultismes (*subtrahend, hidròfob, híbrid, hèlix, hexagonal, holograma*). La *h* aspirada en onomatopeies i manlleus (*ha, ha ha ha, hippy, hawaià*), altres formes de representar aquest so (*Jerez, Khartum, Reich*). Paraules habituals amb vacil·lacions en l'ús de la *h* (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*). Homòfons i parònims amb *h* i sense (*ala / hala, aprendre / aprehendre, hom / om, ostatge / hostatge*).
- Convencions. Usos de les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Usos de les majúscules en noms propis, de persona, divinitats, llinatges, dinasties, mal-noms, renoms, pseudònims... i d'animals o plantes singularitzats; en noms propis d'objectes singularitzats i de vehicles; marques de productes i denominacions oficials d'origen; en noms d'institucions, organismes, entitats, empreses, establiments i òrgans de gestió; en les festivitats i celebracions populars; en fets històrics singulars; en planetes, constel·lacions i estrelles; en noms de monuments i edificis singulars; en els topònims, corònims i altres denominacions geopolítiques; en les formes protocol·làries de tractament; en els plans d'estudi, assignatures i titulacions; en els títols de llibres, obres teatrals, musicals, cinematogràfiques i d'arts plàstiques; en les lleis, codis jurídics i altres disposicions legals; en les entitats abstractes instituïdes oficialment, impostos...; en els noms de congressos, seminaris, certàmens...
- Usos de la lletra redona, la cursiva, la versaleta i la negreta.
- Usos de les abreviatures, sigles, acrònims i símbols. Escriptura de números i nombres (xifres, magnituds, quantitats...) en lletra o en xifra d'acord amb el context.

3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

NIVELL A2

Primer quadrimestre

Competències lexico-semàntiques	Competències gramaticals
Identificació i presentació Origen, llengües i ofici La conversa telefònica	L'alfabet. Dígrafs. Els pronoms personals forts Els verbs <i>ser</i> i <i>dir-se</i> Els pronoms interrogatius Els numerals cardinals Els verbs <i>tindre</i> i <i>viure</i> 7. El present de la primera conjugació: <i>parlar, estudiar, treballar</i> Les preposicions de lloc <i>a</i> i <i>en</i>
Les relacions de parentiu Les aficions i els esports Els estats físics i anímics	L'article determinat i l'article indeterminat Les bases de l'apostrofació Les contraccions Els possessius tòncics i àtons Els verbs <i>agradar, fer, viatjar</i> i <i>trobar-se</i> Els quantitatius La formació del femení i del plural

L'expressió del temps: dies de la setmana, hores Els mesos i les estacions Els àpats diaris Les accions quotidianes	Els verbs de la 2a conjugació <i>fer</i> i <i>veure</i> Els verbs de la 3a conjugació <i>dormir</i> , <i>llegir</i> i <i>vestir-se</i> Els verbs <i>preferir</i> , <i>estimar-se</i> Els adverbis de freqüència Les preposicions en les expressions de temps
Les parts del cos L'indumentària Malalties i remeis	Els verbs <i>haver</i> i <i>haver-hi</i> Els verbs <i>dur</i> , <i>portar</i> i <i>semblar</i> Els adverbis i locucions de lloc La concordança entre nom i adjectiu Les perífrasis d'obligació El perfet

Els aliments	Les paraules derivades Els sinònims L'imperatiu 4. Expressions per a donar instruccions (connectors i estructura)
--------------	--

Segon quadrimestre

Competències lexico-semàntiques	Competències gramaticals
Els viatges L'oratge	Els signes d'interrogació i d'exclamació Els dígrafs i la separació de síl·labes Els verbs <i>poder</i> i <i>haver-hi</i> El participi El perfet d'indicatiu El sistema vocàlic L'accentuació El futur El present de subjuntiu Els pronoms interrogatius Els adverbis i les locucions de temps

La casa Les feines de casa	Les perífrasis d'obligació La essa sonora i la sorda Les majúscules i les minúscules Les estructures comparatives Els connectors explicatius
Estris, instruments i productes de la llar	Les consonants palatals Expressions per a donar instruccions (numeració, connectors d'ordre, adverbis i locucions de temps)
El temps lliure	Els adverbis i locucions de dubte i de probabilitat El punt i la coma Les consonants laterals

La informació	Les preguntes totals i parcials Els pronoms febles Les conjuncions additives, distributives i adversatives
La ciutat Els mitjans de comunicació	Nexes de causa i conseqüència Nexes condicionals i concessius La negreta i la cursiva Les consonants <i>r</i> i <i>rr</i> La consonant <i>h</i>

NIVELL B1

Primer quadrimestre

Competències lexico-semàntiques	Competències lingüístiques
Les relacions personals i familiars La descripció de persones	L'alfabet. Les lletres compostes. Els dígrafs. Les lletres modificades. La síl·laba. El diftong. El hiat. La separació sil·làbica El gènere del substantiu i de l'adjectiu. La seua concordança

<p>Els diners i el comerç La informàtica i les noves tecnologies</p>	<p>El vocalisme tònic i àton</p> <ul style="list-style-type: none"> • La e i la o (obertes i tancades) • Pronúncia de les vocals • Interferències vocàliques <ul style="list-style-type: none"> • Elisions vocàliques • El present d'indicatiu <ul style="list-style-type: none"> • El present de subjuntiu <p>Els numerals cardinals i ordinals</p>
--	--

<p>L'habitatge La ciutat i el poble El camp</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. L'accentuació gràfica 2. La dièresi 3. L'imperatiu 4. Els possessius 5. Els demostratius
<p>Els mitjans de locomoció Els viatges</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. L'apostrofació 2. L'article contracte 3. El guionet 4. Els passats d'indicatiu 5. Les majúscules i les minúscules

Segon quadrimestre

Competències lexico-semàntiques	Competències lingüístiques
<p>Els esports i els jocs L'oci</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. El consonantisme 2. Les lletres B i V 3. Les consonants que representen sons oclusius 4. El futur d'indicatiu 5. El condicional 6. L'imperfet de subjuntiu 7. Els quantitatius 8. Els indefinits 9. Les conjuncions

El treball L'actualitat	<ol style="list-style-type: none"> 1. Les consonants que representen els sons nasals 2. Les consonants que representen els sons laterals 3. Les formes no personals del verb 4. Els relatius 5. Els interrogatius i els exclamatiu
La salut L'oratge Les plantes i els animals	<ol style="list-style-type: none"> 1. Les consonants que representen els sons alveolars fricatiu 2. Les consonants que representen els sons ròtics 3. Els temps composts 4. Els pronoms febles 5. Els adverbis

Les festes i les tradicions Els aliments	<ol style="list-style-type: none"> 1. Les consonants que representen els sons palatals 2. Les perífrasis verbals 3. Les preposicions
---	---

NIVELL B2

Primer quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
1	<p>Converses de l'àmbit social, presentacions. Entendre i produir interaccions, com ara missatges i encàrrecs.</p> <p>Enregistrar un missatge en el contestador. Notesescrites: a casa, al treball...</p> <p>Escriure textos dels àmbits familiar i social, com ara notes, invitacions i felicitacions</p>	<p>El diccionari. Lèxic dels àmbits educatiu i professional. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.</p> <p>Emmudiments. Distinció i articulació clara de vocals àtones i tòniques.</p> <p>Gènere i nombre del substantiu: casos especials. Canvis de significat segons el gènere. Adjectius acabats en -aç, -iç i -oç. Alternança -leg/-loga. Concordança del substantiu amb l'adjectiu</p>

2	<p>Converses, discussions, intercanvis d'opinions. Fer descripcions breus i presentacions clares en missatges i encàrrecs. Carta de presentació. Crear un perfil personal d'un web per a conèixer gent</p>	<p>Lèxic per a la descripció de l'espai, el físic i la personalitat. Derivació: aspectes generals. Principals prefixos i afixos. Alfabet i grafies. Lletres modificades i simples, dígrafs i geminacions. Ús de l'article i absència en infinitius substantivats. Article neutre. Forma i usos més corrents. Valor abstractiu i construccions alternatives. Sistema binari i ternari dels determinants demostratius</p>
3	<p>Entrevistes de l'àmbit laboral o acadèmic. Mantindre una entrevista en l'àmbit laboral o acadèmic. Ofertade treball. Redactar una carta de presentació</p>	<p>Lèxic bàsic de documents formals com cartes, correus electrònics, sol·licituds, etc. Síl·laba, diftong, hiat i vocals. Ortografia i pronunciació de diftongs i hiats. Separació de paraules en síl·labes. Triftongs. Formes tòniques i àtones dels possessius. Usos de les formes àtones dels possessius</p>
4	<p>Anuncis de centres educatius. Fer declaracions i argumentacions sobre un tema professional o d'estudis. El currículum. Escriure textos de l'àmbit laboral, social o acadèmic. Suffixos que indiquen dimensions i mides.</p>	<p>Suffixos que indiquen acció o efecte. Pronunciació de les formes verbals en present d'indicatiu acabades en -iar. Pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet d'indicatiu. Confusió de vocals <i>a/e</i>, <i>o/u</i>. Pronunciació i grafia de les paraules començades per <i>em-</i>, <i>en-</i>, <i>es-</i>, <i>eix-</i>. Alternances <i>e/i</i>, <i>o/u</i> en les formes verbals irregulars. Pronoms personals forts. Pronoms forts darrere de preposició.</p>
5	<p>Textos expositius de guies turístics. Consells sobre viatges. Recomanar destinacions turístiques. El fullet turístic. Escriure una postal.</p>	<p>Idiomes estrangers, noms de països, gentilicis, mitjans de transport. Suffixos que indiquen tendències, doctrines o ideologies. Accentuació d'homòfons i parònims habituals. Diacrítics més usuals. Morfologia i col·locació de pronoms febles (apostrofació i guionet) en combinacions binàries.</p>

6	Megafonia d'un aeroport. Llegir comunicats informatius i avisos. La web de viatges. Preparar per escrit comunicats informatius i avisos.	Locucions i frases fetes d'ús freqüent. Normes generals de l'ús del guionet. Ús de pronoms febles en funció d'atribut i cc
7	Conversa en un restaurant. Inventar un diàleg en el context d'un restaurant. La recepta de cuina. Escriure una recepta	Lèxic sobre gastronomia i restauració. Sons corresponents a les palatals africades i grafies que els representen. Combinacions binàries de pronoms febles (reflexius + CD, reflexius + atribut, CI+ CC, CD + CC, CI + CD). Combinació de pronoms febles en la conjugació dels verbs <i>anar-se'n, tornar-se'n i eixir-se'n</i>
8	Recomanacions d'una nutricionista. Donar instruccions i consells d'una dieta, una taula de gimnàstica, una recepta, etc. La taula d'exercicis. Preparar per escrit una rutina d'exercicis.	Lèxic sobre menjar, dieta i salut. Gerundis en -t; terminacions -etud, -itud; grups ab-, ob-,sub- i cap-. Alternança <i>b/p</i> i <i>v/u</i> . Grups mb i nv. Pronoms interrogatius i exclamatius: usos de qui, què, com, on, quin/a, quan, quant i per què. Pronoms relatius: usos de que, què, qual, on i qui.
9	L'agenda cultural. La compra d'entrades. Debate sobre hàbits culturals. La ressenya teatral. Elaborar una cartellera de cinema. Redactar una ressenya.	Alternatives als barbarismes. Els sons alveolars i les grafies que els representen. Usos dels relatius segons el tipus de subordinades de relatiu: substantives, adjectives (especificatives/explicatives), adverbials. Les relatives adjectives
10	La conversa telefònica. El vídeo en línia. Protagonitzar un programa de ràdio. L'escaleta d'un programa. Cartes al defensor/a de l'espectador/a. Elaborar el guió d'un bibliotràiler. Escriure un correu electrònic.	Prefixos més comuns. Discriminació entre sons consonàntics sords i sonors. Alternança <i>c/ç</i> segons la flexió. Les relatives substantives i adverbials. Pronoms relatius neutres: casos habituals (amb la qual cosa, cosa que, fet que...)

Segon quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
1 1	L'entrevista. Escenificar una entrevista. L'article. La carta al director. Escriure una carta al director. Escriure piulades d'X.	Composició: aspectes generals i tipus de compostos. Paraules acabades en -ança, -ença. Paraules acabades en -essa, -esa. Flexió nominal dels gentilicis acabats en -és. El numeral cardinal u/un. Quantitatius variables i invariables. Ús de quant i bastant. Locucions de quantitat més freqüents
1 2	Les notícies Exposar un tema d'interés general. Participar en una tertúlia. Escriure textos periodístics informatius i publicitaris.	Precisió lèxica i genuïnitat en l'ús del vocabulari. Sons [ks] i [gz] i grafies que els representen. Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures de numerals ordinals i perífrasis equivalents
1 3	El discurs polític. L'assemblea de veïns. La presentació d'una instància. El debat amb els ciutadans. Fer propostes de millora de l'espai urbà. Redactar una instància. Escriure una queixa al periòdic.	Llengües i gentilicis més usuals. Escriptura de les paraules derivades de paraules agudes acabades en vocal + s. Grafia -sc- Indefinits variables i invariables. Distinció entre <i>res</i> , <i>gens</i> i <i>cap</i>
1 4	El debat entre candidats. Participar en un debat. L'article d'opinió. Redactar un punt d'un programa electoral.	La polisèmia i l'homonímia. Sons palatals africats i fricatius. Alternança <i>g/j</i> i <i>tg/tj</i> segons la flexió Preposicions: usos habituals de <i>amb/en</i> , <i>a/en</i> . Preposicions que precedeixen parts del dia, mesos de l'any, estacions i festes. Preposicionssense, <i>per</i> i <i>per a</i> davant de sintagma nominal. Caiguda de la preposició davant de <i>que</i> àton

1 5	L'article de divulgació. El reportatge. Exposar l'opinió a partir d'arguments sòlids. El text expositiu. Escriure un text argumentatiu.	Lèxic sobre medi ambient. Derivats de les paraules acabades en -tx i -ig. Adverbis i locucions adverbials d'afirmació. Conjuncions i altres connectors d'ús general. Conjuncions adversatives i concessives. Conjunció <i>que</i> a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives
1 6	L'article de divulgació. El reportatge. Dialogar sobre temes d'ecologia. L'article divulgatiu. Escriure un text argumentatiu.	Sufixos de derivació que designen plantes i arbres fruiters: -er, -era; i que indiquen conjunts: -ada, -at, -menta. Grafies <i>l·l</i> , <i>tl/tll</i> . Grafia <i>h</i> inicial i intercalada en paraules del vocabulari general. La <i>h</i> en els homòfons més usuals. Verbs irregulars velaritzats més habituals. Verbs irregulars amb canvis vocàlics. Imperfet d'indicatiu regular i irregular
1 7	El conte i la rondalla. Els acudits. Explicar acudits. Llegir contes, rondalles, llegendes i cançons, El conte i la rondalla. Redactar un conte literari.	Lèxic propi de contes, rondalles i cançons tradicionals. Majúscules i minúscules. Funció demarcativa. Usos generals dels signes de puntuació. El punt i coma, els dos punts i els punts suspensius. Usos generals de <i>ser</i> i <i>estar</i>
1 8	Cançons de tot l'àmbit lingüístic. Descriure una ruta literària. Debatesobre la salut del valencià Textos de diverses èpoques. Escriure la continuació d'un poema.	La comparació, la metàfora i la metonímia com a mecanismes de creació lèxica. Els parèntesis. El guió de diàleg. Les cometes en lescitacions textuales. Abreviacions, sigles i símbols. Usos del subjuntiu. Ordres en negatiu (no + subjuntiu). Construccions agramaticals d'infinitiu amb valor d'imperatiu. Perífrasis incoatives, de probabilitat, de realització recent.

NIVELL C1

Primer quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
1	Relacions socials i personals. El perfil en una xarxa social.	La síl·laba. L'accent i la dièresi
2	Habitatge, llar i entorn. La carta informal.	Vocalisme Consonantisme
3	Món del treball. La carta formal.	Apostrofació i contracció Guionet Article
4	Alimentació i dieta. L'article d'opinió.	Possessius Flexió del nom i de l'adjectiu
5	Temps lliure, esports, oci i viatges. L'assaig breu.	Morfologia i sintaxi verbal (1)
6	Mitjans de comunicació. El resum.	Morfologia i sintaxi verbal (2)

Segon quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
7	Salut, cures físiques i assistència social. El text instructiu.	Pronoms forts i febles (1)
8	Cultura i activitats artístiques. La ressenya o la crítica.	Pronoms febles (2)
9	Activitats comercials i transaccionals. El comentari en una	Pronoms relatius Pronoms interrogatius i exclamatius

	xarxa social.	
1 0	Educació i formació continuada. L'entrada d'un blog.	Numerals, quantitatius i indefinits
1 1	Economia, indústria, ciència itecnologia. L'article divulgatiu.	Preposicions
1 2	Medi físic i clima. El text narratiu.	Conjuncions
1 3	Entorn sociocultural i polític. La crònica.	Adverbis

Primer quadrimestre

1	<p>Relacions personals i socials.</p> <p>Entendre tota mena d'intercanvis comunicatius d'àmbit privat i social.</p> <p>Produir intercanvis comunicatius tenint en compte les estructures pròpies de cada situació i gènere en àmbits generals i especialitzats.</p>	<p>Fonètica, elocució i ortografia.</p> <p>Pronunciació estàndard. Vocalisme tònic. Vocalisme àton. Grups vocàlics. Les consonants.</p> <p>Síl·laba, diftong, hiat i vocals. Vocals <i>i/e</i> i <i>o/u</i> en pseudoderivats. Vocals <i>o/u</i>: mots invariables acabats en - us. Estrangerismes.</p> <p>Paraules amb dificultat vocàlica o que contrasten amb altres llengües. La <i>e</i> de suport en derivats i compostos. Vocals obertes i tancades en mots que presenten dubtes col·loquialment o sense punts de referència clars.</p> <p>Gènere i nombre dels substantiu i l'adjectiu. Usos contrastius pel que fa al gènere amb el castellà. Substantius amb doble forma de gènere i amb significat diferent. Plural dels antropònims. Plural dels mots compostos i de locucions nominals. Substantiu de doble gènere amb significat diferent. Usos contrastius pel que fa al nombre amb el castellà. Posició de l'adjectiu i concordança: adjectiu referit a més d'un substantiu i adjectiu que forma part d'una locució verbal o queda separat del substantiu a què es refereix. Adjectius determinats per substantius. Graus de l'adjectiu:</p>
---	---	--

		<p>comparatius cultes, superlatius amb formes cultes, altres mecanismes d'expressió del grau superlatiu.</p> <p>Ironia, sarcasme i joc verbal.</p>
2	<p>Relacions socials.</p> <p>Entendre tota mena d'intercanvis comunicatius d'àmbit social.</p> <p>Produir intercanvis comunicatius tenint en compte les estructures pròpies de cada situació i gènere en àmbits generals i especialitzats.</p>	<p>Pronunciació dialectal.</p> <p>Accent, dièresi i guionet. L'accent. Normes generals. Casos especials. Remarques sobre la <i>e</i> i la <i>o</i> tòniques.</p> <p>Error i vacil·lacions freqüents. Paraules amb dues possibilitats d'accentuació.</p> <p>La dièresi. Usos. Usos inadequats. El guionet.</p> <p>Determinants. L'article personal: usos generals i fossilitzats. L'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades.</p>
		<p>Col·locació del determinant demostratiu. Usos abusius dels demostratius. Altres determinants anafòrics. Possessius: expressions que contrasten amb el castellà. Ús de <i>llur</i> i <i>llurs</i>. Expressió de la pertinença.</p> <p>Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoc i sinestèsia.</p>
3	<p>El món del treball.</p> <p>El treball i l'activitat professional: caracteritzar el treball i les relacions professionals d'un sector productiu</p>	<p>L'apostrofació i contracció.</p> <p>Pronoms personals. Pronoms forts: ús de <i>jo</i> i de <i>mi</i> darrere de preposicions reforçament de pronoms amb <i>mateix</i> i</p> <p>Tractament personal formal</p> <p>. Pronoms personals forts: ús restringit dels pronoms personals forts de tercera persona amb les entitats inanimades</p>

	<p>Establir les dinàmiques de l'economia mundial actual (globalització i efectes sobre el món del treball).</p> <p>Descriure les condicions laborals. Remuneració i drets laborals, acomiadaments i desocupació, seguretat en el treball.</p> <p>Conferències. El resum. L'argumentació.</p>	Vocabulari culte comú i especialitzat.
4	<p>Alimentació i restauració. Conèixer i caracteritzar amb ellèxic apropiat els aliments bàsics i els components alimentaris per tal de seguir una dieta sana.</p> <p>Descriure la simptomatologia dels trastorns alimentaris més coneguts i les causes que els provoquen.</p> <p>Les al·lèrgies bàsiques i els productes al·lèrgens que les provoquen. Anomenar i descriure receptes i plats propis i d'altres cultures.</p> <p>Denominacions d'establiments d'hostaleria. Avisos. Espots publicitaris. Interacció.</p>	<p>Consonants oclusives i labiodentals. Grups <i>cap-</i>, <i>prop-</i>. Grups consonàntics cultes com ara <i>pn-</i>, <i>ps-</i>, <i>pt-</i>, <i>ts-</i> en inici de paraula i paraules amb dificultat.</p> <p>Duplicacions gràfiques més complexes. Oclusives en préstecs, topònims i antropònims. Ortografia de <i>b/v</i>.</p> <p>Quantificadors. Numerals. Les fraccions. Numerals col·lectius. Interferències amb el castellà. Els prefixos cultes numerals i les formes compostes.</p> <p>Quantitatius. Usos i funcions dels quantitatius. Interferències amb el castellà. Els usos i les funcions gramaticals dels indefinits. Casos d'especial dificultat o molt formals. Els diversos valors del quantificador nominal <i>tot</i>. Precisió en l'ús dels indefinits i adequació de la forma a la funció exercida. Indefinits arcaics o molt formals. Interferències amb el castellà.</p> <p>Creació lèxica. Parasíntesi. Neologismes.</p> <p>Calcs semàntics. Habilitació.</p>

5	<p>Temps lliure, oci i turisme.</p> <p>Conèixer diferents tipus d'esport i les condicions per apracticar-los: llocs on es practiquen, material necessari, persones que hi participen, regles del joc, etc.</p> <p>Organitzar activitats culturals i actes socials i participar-hi: llocs on se celebren, lèxic relacionat, professions relacionades, accions relacionades...</p>	<p>Vocabulari formal.</p> <p>Consonants alveolars. Cultismes i paraules d'especial complexitat ortogràfica. Alveolars en paraules compostes i derivades amb un prefix.</p> <p>Lesgrafies <i>tz</i> i <i>ts</i>. Pronoms febles. Usos i funcions gramaticals dels pronoms febles: <i>el, la, els, les</i> com a atribut en sintagmes</p> <p>definites: <i>en</i> i <i>hi</i> predicatius; <i>hi</i> en</p>
---	--	---

	<p>La indústria del turisme.</p> <p>Llocs d'interés per valor paisatgístic, cultural o gastronòmic, professions relacionades, allotjament instal·lacions, servicis</p> <p>Correspondència. La ressenya.</p>	<p>transitiu i intransitiu.</p> <p>Restriccions en les</p> <p>combinacions pronominals.</p> <p>Combinacions ternàries.</p> <p>Supressió d'usos redundants del pronom feble en les oracions de relatiu.</p> <p>Expressions idiomàtiques i col·loquials.</p>
6	<p>Mitjans de comunicació.</p> <p>Comprendre i produir textos de qualsevol gènere o programa de premsa (escrita i</p>	<p>Enunciats fraseològic: d'ús freqüent:</p> <p>refranys.</p> <p>Consonants palatals</p> <p>Esctura adequada de les</p>

digital), ràdio o televisió: notícies, opinió,

entrevistes, entreteniment, documentals,

concursos, etc.

Fer evidents les noves pràctiques i us

informatives i d'entreteniment en l'entorn

digital i d'Internet.

Conèixer i descriure els accessoris tecnològics i els usos adequats aparadors i

d'aquests.

Debats. Bans municipals.

palatals. Palatals en les paraules adaptades d'altres llengües. Ús excepcional de tx-inicial

Preposicions.

Precisió en els usos particulars de preposicions simples i

compostes. Correlacions preposicionals i

ús de les preposicions *des de...*

fins a i

de... a. Contactes entre

diverses

preposicions: coordinació d'elements amb

règims preposicionals

diferents i

substitució de les

construccions

agramaticals. Solucions als usos

impropis

de les preposicions: la preposició

de

davant amb d'infinitiu valor

condicional i

les preposicions que expressen

relacions

espacials. Ús genuí de
les

preposicions en
la fraseologia i alternatives
als

usos no
genuïns.

Precisió lèxica.

Interferències lèxiques

.
Falsos sinònims i ultracorrecció

.
Interferències i manlleus en

Llenguatges d'especialitat

7	<p>Salut i cures físiques i assistència social.</p> <p>Descriure els estats de salut: malalties i</p> <p>simptomatologia,</p> <p>llenguatge relacionat</p> <p>amb les proves mèdiques, medicaments...</p> <p>Actuar en casos d'accidents i lesions:</p> <p>assistència sanitària, centres hospitalaris i</p> <p>personal sanitari, discapacitats,</p> <p>assegurances mèdiques...</p> <p>Descriure sistemes i processos d'assistència social: atenció en llars de jubilats, centres</p> <p>de dia i entorns culturals i</p> <p>d'entreteniment per a gent major i gent</p> <p>amb discapacitats.</p> <p>Poesia.</p>	<p>La derivació.</p> <p>Entonació i comunicació no verbal I.</p> <p>Entonació. La comunicació no verbal.</p> <p>Consonants laterals i nasals. Grafia -</p> <p>/ final</p> <p>en paraules amb una certa dificultat. Ús de les geminacions <i>tl</i> i <i>tll</i>,</p> <p>homòfons i parònims amb laterals. Regles avançades de l'ortografia de les nasals. Les nasals <i>m</i> i <i>n</i>. Els grups <i>mm</i>, <i>nn</i>, <i>nm</i> i <i>mn</i>.</p> <p>La negació. La doble negació.</p> <p>Usos de l'adverbi <i>pas</i>. Negació expletiva.</p> <p>Ús de l'adverbi <i>no</i> en les oracions amb verbs de temes i en algunes oracions comparatives.</p> <p>Relacions semàntiques: mecanismes lèxics de cohesió textual de referència.</p>
---	---	---

Segon quadrimestre

U D	Continguts comunicatius	Continguts lingüístics
8	<p>Entorn cultural i activitats artístiques. Conèixer les professions relacionades amb entorns culturals: gestió i dinamització, creació, intercanvis d'experiències.</p> <p>Conèixer les disciplines i qualitats artístiques: música i dansa, arquitectura, escultura i pintura, literatura, fotografia, cine i teatre, etc. Passat i present.</p> <p>Toponímia i antroponímia. Teatre. Audiovisual.</p>	<p>Consonants ròtiques i la <i>h</i>. Les grafies <i>r</i>, <i>rr</i> en paraules compostes, darrere de prefix i en paraules d'especial complexitat. La grafia <i>h</i> en préstecs i en cultismes no molt usuals. La <i>h</i> aspirada en onomatopeies i en estrangerismes. Regles avançades de la grafia <i>h</i>: usos diferents dels d'altres llengües; la grafia <i>h</i> en els cultismes. Distinció ortogràfica de parelles de paraules. Conjuncions i altres connectors. Propietat en l'ús de conjuncions i altres connectors i substitució de les interferències i calcs lingüístics. <i>Mentre</i>, <i>mentre que</i> i <i>mentrestant</i>. Conjuncions arcaiques o molt formals.</p> <p>Paraules tabú, eufemismes i disfemismes.</p>

9	<p>Activitats comercials i transaccionals. Interactuar en l'activitat comercial: tipus de botigues, productes, descripció d'espais, intercanvis comunicatius, etc.</p> <p>Conèixer els mitjans de pagament i descomptes. Compres per Internet. Fer una descripció detallada de les peces, materials, accessoris, etc.,</p>	<p>La conjunció <i>però</i>.</p> <p>Majúscules, minúscules i tipus de lletra. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Funció demarcativa. Funció distintiva.</p> <p>Tipus de lletres: descripció i usos de la redona, la cursiva, la negreta i la versaleta.</p> <p>Pronoms relatius. La preposició i el relatiu. El relatiu precedit de verb.</p>
---	--	--

	<p>dels productes: roba, electrodomèstics, informàtica, etc.</p> <p>Conte breu. Xarxes socials.</p>	<p>Construccions de relatiu particulars. Usos redundants del pronom feble. Barbarismes.</p>
10	<p>Educació i formació continuada.</p> <p>Descriure el sistema educatiu i el personal d'institucions educatives.</p> <p>Descriure les diferents etapes del sistema educatiu: Educació Primària, Secundària, estudis universitaris i superiors.</p> <p>Conèixer les assignatures o àrees i les activitats acadèmiques d'avaluació: tipus de proves d'avaluació, qualificació i certificació.</p> <p>Novel·la. Xats.</p>	<p>Adverbis. Ús particular d'alguns adverbis i locucions adverbials. Usos formals de certs adverbis. Lexicalització de les locucions adverbials.</p> <p>Entonació i comunicació no verbal</p> <p>II. Verbs I. Concordança temporal endiversos tipus d'oracions. Ús del mode indicatiu amb els adverbis de dubte. Els verbs defectius.</p> <p>L'accentuació diacrítica.</p>
11	<p>Béns i servicis. Economia i indústria. Actuar en diferents servicis privats i públics: bancs, correus, reciclatge de fem, policia, hospitals, etc. Ajudes socials.</p> <p>Descriure el sector de les finances i la borsa: economia i diners, mercat financer. Conèixer l'organització interna d'entitats i empreses: tipus d'empresa i organització,</p>	<p>Abreviacions. Abreviacions, sigles i símbols. Abreviatures.</p> <p>Verbs II. Els valors de les formes no personals. L'infinitiu. El participi. El gerundi. Evitació de l'infinitiu amb valor de recapitulació i del gerundi amb valor copulatiu i especificatiu.</p> <p>Propietat en l'ús</p>

	<p>situació de l'empresa.</p> <p>Conéixer els diferents sectors productius: construcció, indústria pesant i lleugera, servicis, sector agropecuari i pesca.</p> <p>Assaig. Correu electrònic.</p>	<p>dels règims verbals de verbs coordinats. Ús ajustat al règim sintàctic de cada verb. Verbs que presenten formes diferenciades.</p>
1 2	<p>Medi físic i sostenibilitat.</p> <p>Medi ambient: conceptes generals. Descriure els efectes de les catàstrofes medioambientals.</p> <p>Establir les causes del canvi climàtic i opinar sobre les solucions aportades per a reduir-ne l'impacte.</p> <p>Fonts d'energia i sostenibilitat.</p>	<p>Verbs III. Els usos de <i>ser</i>, <i>estar</i> i <i>haver-hi</i> (usos atributius i usos locatius). Locucions amb <i>ser</i> i <i>estar</i>. Diferències entre el valencià i el castellà. Verbs de conjugació pronominal.</p>
1 3	<p>Estructura política del país.</p> <p>Administració i institucions públiques.</p> <p>Conéixer els partits polítics del país de la llengua i quines opcions ideològiques representen.</p> <p>Descriure sobre els esdeveniments rellevants de la història recent del país i opinar-hi.</p> <p>Debate sobre la posició simbòlica de les classes socials.</p> <p>Conéixer l'organització i la tasca de les altres organitzacions públiques i privades (ONG, organitzacions sense ànims de lucre).</p>	<p>Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.</p> <p>Relacions semàntiques: reformulacions i nominalitzacions.</p> <p>Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos i inferències. Mecanismes lèxics de cohesió textual de sentit: l'antonímia.</p>

1	Llengua i comunicació.	Signes de puntuació. La coma. El
4	Conèixer el lèxic relacionat amb	punt i coma. El punt. Els dos punts.
.	l'aprenentatge d'un	Els punts suspensius. L'exclamació.
	idioma.	L'interrogant. Els parèntesis. El
	Metallenguatge.	guió. Les cometes.
	Caracteritzar les diferents famílies	Esriptura de xifres, magnituds i
	lingüístiques del món, els idiomes	quantitats amb lletra o amb
	més pròxims a l'aprenent per	númerosegons el context.
	procedència i els de l'entorn de	
	vida. Conèixer els mitjans de	
	comunicació aplicats a la formació.	
	Establir els elements propis del	
	llenguatge gestual.	
	Dietari. Blog.	

2C2

Primer quadrimestre

10 Amb molt de gust			La crítica gastronòmica	Redactar una crítica gastronòmica per a un blog	Dialectalismes
11 Faena feta, diners agualten	La notícia de ràdio	Preparar una entrevista			Calcs
12 Un món millor			L'article periodístic	Elaborar un informe	Paraules tabú i eufemismes
13 Cultura accessible	La tertúlia	Fer la presentació d'un llibre			Paraules patrimonials i cultismes

Ús de les geminacions <i>tl</i> i <i>tlh</i> ; homòfons i parònims amb laterals. Grafia <i>-l</i> final en paraules amb una certa dificultat. Regles avançades de l'ortografia de les nasals: <i>n</i> o <i>m</i> davant de <i>f</i> i <i>r</i> ; <i>-n</i> i <i>-m</i> en posició final. Grups nasals <i>mm</i> , <i>nn</i> , <i>nm</i> i <i>mn</i>	Casos subjectes a variació contextual i a variació geogràfica dels usos de <i>ser</i> , <i>estar</i> i <i>haver-hi</i>
Paraules amb dificultat vocàlica o que contrasten amb altres llengües. Vocals obertes i tancades en mots que presenten dubtes	Possessius: contrast amb altres llengües. Els valors de les formes no personals. Evitació de l'infinitiu amb valor de recapitulació i del gerundi amb valor copulatiu i especificatiu. Ús dels règims verbals de verbs coordinats. Ús ajustat al règim sintàctic de cada verb: verbs transitius i intransitius, verbs pronominals i no pronominals, etc.
Regles avançades de les consonants ròtiques: les grafies <i>r</i> , <i>rr</i> en paraules compostes i darrere de prefix. Ròtiques en paraules d'especial complexitat	Numerals partitius i col·lectius. Els prefixos numerals cultes i les formes compostes. Quantitatius i indefinits
Ortografia de <i>b/v</i> en els pseudoderivats. Vocals <i>i/e</i> i <i>o/u</i> en pseudoderivats. Vocals <i>a/e</i> . Compostos cultes i derivats formats a partir de mots grecs i llatins. Vocals <i>o/u</i> . Mots invariables acabats en <i>-us</i> . Grafia <i>h</i> en cultismes	Usos particulars de preposicions simples i compostes. <i>Per</i> i <i>per</i> a davant d'infinitiu. Usos preposicionals relacionats amb el règim sintàctic del verb

Segon quadrimestre

14 Amb tots els mitjans	Les notícies	Planificar una reunió de treball			Reformulacions i nominalitzacions. Vulgarismes. Disfemismes
15 Tenim educació			La convocatòria de beques	Traduir un text legal	Falsos amics
16 Mou-te per la llengua	L'assaig	Participar en un debat			Barbarismes. Ultracorreccions
17 Éssers polítics			El text de ficció	Elaborar un pronòstic electoral a partir d'enquestes	Metàfora i metonímia
18 Història dels fets			La novel·la	Escriure un relat de ficció	Arcaïsmes. Antropònims

Grups consonàntics cultes com ara <i>pn-</i> , <i>ps-</i> , <i>pt-</i> , <i>ts-</i> en inici de paraula i paraules amb dificultat. Duplicacions gràfiques més complexes. Oclusives en préstecs, topònims i antropònims	Contactes entre diverses preposicions; coordinació d'elements amb règims preposicionals diferents; substitució de les construccions agramaticals. Solucions als usos impropis de les preposicions. Ús genuí de les preposicions en la fraseologia. Correlacions preposicionals. Ús genuí de les locucions prepositives evitant les interferències i els usos impropis
Regles avançades de la grafia <i>h</i> : usos diferents dels d'altres llengües. Distinció ortogràfica de parelles de paraules	Morfologia verbal: casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals. Ús coherent de les formes verbals amb el grau de formalitat de la situació. Verbs de conjugació pronominal i diferències de significat del verb pronominal i no pronominal
Alveolars en paraules d'especial complexitat ortogràfica. Alveolars en paraules compostes i derivades amb un prefix. Les grafies <i>tz</i> i <i>ts</i>	Usos de la doble negació. Usos de l'adverbi <i>pas</i> . Negació expletiva. Ús de l'adverbi <i>no</i> amb verbs de temor i en algunes oracions comparatives. Ús del mode indicatiu amb els adverbis de dubte. Ús particular d'alguns adverbis i locucions adverbials. Usos formals de certs adverbis. Lexicalització de locucions adverbials
Les majúscules, les minúscules i els tipus de lletra. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Tipus de lletres: descripció i usos de la redona, la cursiva, la negreta i la versaleta	Propietat en l'ús de conjuncions i altres connectors i substitució de les interferències i calcs lingüístics
Espectura adequada de les palatals en tots els casos, fins i tot en els que presenten més dificultat ortogràfica. Palatals en les paraules adaptades d'altres llengües	Ús de <i>llur</i> i <i>llurs</i> . Indefinits arcaïcs o molt formals. Conjuncions arcaïques o molt formals

CURSOS EN LÍNIA
B2
Primer quadrimestre

Tema 1. Alimentació, salut i activitat física	Tema 2. Formaci ó i món del treball	Tema 3. Temps lliure, oci i viatges	Tema 4. Economia, tecnologia i llar
Una llengua que camina (fragments-idees)	Joan Fuster, un país de llibres (CO OM)	<i>Streamers</i> (CO OM)	L'origen de les falles (CO OM)
Alimentació i emocions (opció múltiple)			
Registres, àmbits d'ús, gèneres de text i l'estàndard	Pseudod erivats i barbaris mes	Creació lèxica: derivació (I i II) i composició	Connectors
Seguretat a la muntanya (mediació oral)		Trieu un llibre (MO)	Ídols (diàleg)
Ressenya gastronòmica amb exemple de ressenya de literària PER AVALUAR		Informe sobre canvis teletreball empresa, amb exemple d'informe sobre les instal·lacions esportives PER PRACTICAR	Currículum del vostre camp d'especialitat (amb especial esment en la carta de motivació) amb exemple de currículum per a una escoleta infantil PER AVALUAR
	El correu electrònic formal. Concurs un any volant, amb exemple de convocatòria de reunió de treball PER		

	AVALUAR		
Explicació de aula virtual: el paràgraf, el nostre aliat PER PRACTICAR		Nota informativa que acompanya el regal del còmic <i>Persèpolis</i> PER AVALUAR	Missatge de WhatsApp. Torns de neteja en un pis compartit PER PRACTICAR
La síl·laba, el diftong, l'accent i la dièresi	Pronunciació dels sons vocàlics	Fenòmens de contacte consonàntic; pronunciació de [s/z] [ts/dz]	Pronunciació de les consonants oclusives i de les fricatives [b] i [v]
	Black Friday (triàleg)	Tauromàquia sí, tauromàquia no (diàleg)	Es viu millor amb les noves tecnologies? (diàleg)
Mesures d'excepció en estat d'alarma (mediació oral)			
L'apostrofació i la contracció (contacte vocàlic)	Els quantificadors	Remarques de morfologia verbal	Remarques sobre l'ús de les preposicions
Fer règim: efectivitat i riscos (diàleg)	Els currículums cecs (triàleg)	Organitzar unes vacances (diàleg)	
Les neurones espill (CE opció múltiple)	Economia col·laborativa (fragment s-idees)	El futur de la televisió (CE ordenar i relacionar)	Blue Monday (CE cloze)
	La professora <i>youtuber</i> (fragment s-idees)	Les estacions en <i>Joc de trons</i> (CE fragments i idees)	Pescaclics (CE cloze)

Segon quadrimestre

Tema 5. Entorn artístic, sociocultural i polític	Tema 6. Medi físic, clima i sostenibilitat	Tema 7. Relacions familiars, socials i virtuals
---	---	--

Els valencians, des de quan són valencians? (CO OM)	Vols d'alta tensió (CO OM)	Samantha en els Diàlegs d'Emma Tomàs (CO OM)
Signes de puntuació, majúscules i normativa tipogràfica	Les unitats fraseològiques	Pronoms febles (II): segons la funció
El sexisme laboral (diàleg)	Artefactes explosius de la Guerra Civil (mediació oral)	Panic escènic (MO)
Microrelat: concurs de microrelats de ciència-ficció amb exemple de microrelat per a concurs feminista PER AVALUAR		Article d'opinió en periòdic local sobre la situació política amb exemple d'article d'opinió de sensacionalisme sobre el cas Diana Quer PER PRACTICAR
	Comentari en premsa digital/YouTube sobre una notícia d'uniformes per a dones professores amb falda en col·legis privats amb un exemple de comentari a notícia sobre Valtònyc PER AVALUAR	
	Breu comunicat escrit: el Delta de l'Ebre es mor (ME) PER PRACTICAR	Notícia en un periòdic digital: partit internacional pels drets de les dones (ME) PER AVALUAR
Pronúncia de [g/j] [tg/tj] [x/tx]	La pronúncia de l'estàndard oral (síntesi)	Remarques sobre l'ús de conjuncions i adverbis
Sensacionalisme (<i>triàleg</i>)	Protectores d'animals (diàlegs)	Noves maneres de llegir (diàleg)
Pronoms relatius, interrogatius i exclamatius	Pronoms febles (I): segons la forma	Creació lèxica (II): habilitació, neologismes, manlleus i barbarismes
Coronavirus (mediació oral)	Monarquia o república (diàleg)	Les relacions socials virtuals (diàleg)
Carmelina Sánchez Cutillas (CE O i R)	El nen de ses taronges (CE <i>cloze</i>)	Feminisme (CE <i>cloze</i>)
Valencians castellanoparlants (CE O i R)		

C1

Primer quadrimestre

Tema 1. Alimentació, salut i activitat física	Tema 2. Formació i món del treball	Tema 3. Temps lliure, oci i viatges	Tema 4. Economia, tecnologia i llar
Les de l'hoquei (CO relacionar)	Diccionari LGTBIQ+ (CO OM)	<i>Boulder</i> (CO Cloze)	<i>Caçadors de paraules.</i> "El català dels gitanos" (preguntes obertes)
		Arròs covat (CO OM)	
Registres, àmbits d'ús, gèneres de text i l'estàndard	Pseudoderivats i barbarismes	Creació lèxica: derivació (I i II) i composició	Connectors
Piràmide alimentària vegetariana (mediació oral)	Aprentatge al llarg de la vida, oportunitat o condemna? (diàleg)	Trieu un còmic (mediació oral)	Enguegem un negoci (diàleg)
Relat autobiogràfic: primer dia de classe PER PRACTICAR	Ressenya cultural per a prova laboral PER PRACTICAR	Article de divulgació científica canvi climàtic i turisme PER AVALUAR	
Correu electrònic de formalitat mitjana: assessorament sobre la criança dels fills amb exemple d'assessorament sobre com cuidar-se PER AVALUAR		Recurs administratiu contra una multa de velocitat PER PRACTICAR	Resposta corporativa i queixa formal PER AVALUAR
	Nota de premsa campanya #SocEfeminatDNV PER AVALUAR		

La síl·laba, el diftong, l'accent i la dièresi	Pronunciació dels sons vocàlics	Fenòmens de contacte consonàntic; pronunciació de [s/z] [ts/dz]	Pronunciació de les consonants oclusives i de les fricatives [b] i [v]
Em vull fer un tatuatge (diàleg)	La formació professional (diàleg)	Deixar-ho tot i anar-se'n pel món (diàleg)	Dades massives i publicitat (diàleg)
L'apostrofació i la contracció (contacte vocàlic)	Els quantificadors	Remarques de morfologia verbal	Remarques sobre l'ús de les preposicions
La medicina alternativa (diàleg)	L'Espanya buidada (diàleg)	Organitzar la jubilació (diàleg)	Proposta per tocar en un festival (mediació oral)
La gestació subrogada (CE cloze)	L'assetjament escolar (CE cloze)	Colpbol (estructures lingüístiques amb tres opcions)	L'últim que apague el llum (cloze)
	Neologismes (CE fragments i idees)	<i>La mort de Guillem</i> (cloze)	

Segon quadrimestre

Tema 5. Entorn artístic, sociocultural i polític	Tema 6. Medi físic, clima i sostenibilitat	Tema 7. Relacions familiars, socials i virtuals
Postveritat (CO cloze)	El treball el dia de demà (CO ordenar i relacionar)	La gestió del 'hate' segons Malparlat (CO ordenar i relacionar)
Tres dames del s. XV (CO opció múltiple)		Taller de rap de Malparlat (CO ordenar i relacionar)
Signes de puntuació, majúscules i normativa tipogràfica	Les unitats fraseològiques	Pronoms febles (II): segons la funció

El suïcidi silenciats (diàleg)	Gloria, la tempesta perfecta (mediació oral)	Els usos de les xarxes socials (mediació oral)
Article d'opinió el futur del camp PER AVALUAR		
Comentari a entrada de blog nomofòbia en jóvens PER PRACTICAR	Resolució festival d'art de carrer, acceptat però amb esmenes PER AVALUAR	Missatge de WhatsApp o de Telegram: excuses per a no anar a una boda PER AVALUAR
	Entrada de Facebook: Benvinguts, fugiats (mediació escrita) PER PRACTICAR	
Pronúncia de [g/j] [tg/tj] [x/tx]	La pronúncia de l'estàndard oral (síntesi)	Remarques sobre l'ús de conjuncions i adverbis
Genderdització de productes (mediació oral)	Reduir la despesa energètica (mediació oral)	Anuncis publicitaris que apel·len als sentiments (diàleg)
Pronoms relatius, interrogatius i exclamatius	Pronoms febles (I): segons la forma	Creació lèxica (II): habilitació, neologismes, manlleus i barbarismes
Models familiars diversos (diàleg)	I si votaren els que no poden? (diàleg)	Assetjament escolar i ciberassetjament (diàleg)
Jo sí que tinc por (CE cloze)	Exoplanetes (CE cloze)	La teoria King Kong (CE cloze)
Entrevista sobre <i>Fallanca</i> (CE ordenar i relacionar)		

1C2

Primer quadrimestre

Tema 1. Alimentació, salut i activitat física	Tema 2. Formació i món del treball	Tema 3. Temps lliure, oci i viatges	Tema 4. Economia, tecnologia i llar
--	--	---	---

Cantar en família (CO opció múltiple)	Miquel Missé sobre la llei trans (CO opció múltiple)	<i>Permagel</i> (CO cloze)	Dades massives, ciutadans sota control 1 (CO fragments i idees)
Bojos per córrer (CO ordenar i relacionar)	El fenomen dels <i>youtubers</i> (CO opció múltiple)	<i>Lawrence d'Àràbia</i> (CO opció múltiple)	Dades massives, ciutadans sota control 2 (CO fragments i idees)
Registres, àmbits d'ús, gèneres de text i l'estàndard	Pseudoderivats i barbarismes	Creació lèxica: derivació (I i II) i composició	Connectors
Crisi i creixement personal (diàleg)	Assignatures no rendibles econòmicament (diàleg)	Els mitjans de transport del futur (diàleg)	La felicitat interior bruta (diàleg)
El poema PER PRACTICAR			Informe sobre nous models de negoci en una empresa PER AVALUAR
Sol·licitud per a millorar els menús de la cantina PER AVALUAR	Carta formal de dos autònoms a la ministra PER AVALUAR	Comentari a una notícia en periòdic digital (retirada dels llibres LGTBI a les escoles) o en una XS (la polèmica de fer cagar el tió a les escoles) PER AVALUAR	
La síl·laba, el diftong, l'accent i la dièresi	Pronunciació dels sons vocàlics	Fenòmens de contacte consonàntic ; pronunciació de [s/z] [ts/dz]	Pronunciació de les consonants oclusives i de les fricatives [b] i [v]
Dilemes biomèdics (mediació oral)	Teletreball (diàleg)	Festivitats i sexisme (triàleg)	<i>L'auca del senyor Esteve</i> (mediació oral)

L'apostrofació i la contracció (contacte vocàlic)	Els quantificadors	Remarques de morfologia verbal	Remarques sobre l'ús de les preposicions
Doblem o subtitulem (triàleg)	El nou paradigma laboral (diàleg)	Els animals en espectacles i festivitats (triàleg)	La renda bàsica universal (diàleg)
Veganisme (CE fragments i idees)	Polèmica sobre el llenguatge no sexista (CE <i>cloze</i>)	<i>Youtubers</i> : els nous ídols quotidians (CE fragments i idees)	El perill de la gentrificació (CE <i>cloze</i>)
	El teletreball (CE ordenar i relacionar)		Silicon Valley i les escoles sense pantalles (CE fragments i idees)

Segon quadrimestre

Tema 5. Entorn artístic, sociocultural i polític	Tema 6. Medi físic, clima i sostenibilitat	Tema 7. Relacions familiars, socials i virtuals
Almansa 1707, de la revolta a la repressió (CO opció múltiple)	Irene Solà, <i>Jo canto i la muntanya balla</i> (CO cloze)	La felicitat a les XS (CO cloze)
“Coral romput” de Vicent Andrés Estellés recitat per Ovidi Montllor (CO fragments i idees)		
Signes de puntuació, majúscules i normativa tipogràfica	Les unitats fraseològiques	Pronoms febles (II): segons la funció
El futur d'Europa (diàleg)	El canvi climàtic existeix? (triàleg)	El futur del consum cultural (diàleg)
Article d'opinió sobre la jornada laboral de quatre dies PER AVALUAR		Article de divulgació científica sobre el sexisme en els joguets PER PRACTICAR
	Correu electrònic mitjà (consells per a estar en forma) i molt formal (carta col·lectiva a una empresa de joguets)	Comentari a entrada de blog sobre la nomofòbia PER AVALUAR
	Els horts urbans (mediació escrita)	
Pronúncia de [g/j] [tg/tj] [x/tx]	La pronúncia de l'estàndard oral (síntesi)	Remarques sobre l'ús de conjuncions i adverbis
Sensacionalisme i epidèmies (diàleg)	El futur de la pesca (monòleg)	Buscar parella per internet (triàleg)

Pronoms relatius, interrogatius i exclamatius	Pronoms febles (I): segons la forma	Creació lèxica (II): habilitació, neologismes, manlleus i barbarismes
Ludopatia i noves tecnologies (monòleg)	Canvi climàtic, explicació per als deures del teu fill (mediació oral)	Organització d'un festival de música (diàleg)
<i>Incerta glòria</i> (CE cloze)	El repte de prohibir cotxes a Barcelona (CE cloze)	L'amor líquid (CE fragments i idees)
Adeu, Son Goku (CE cloze amb tres opcions per buit)		

2C2

Primer quadrimestre

Tema 1. Alimentació, salut i activitat física	Tema 2. Formació i món del treball	Tema 3. Temps lliure, oci i viatges	Tema 4. Economia, tecnologia i llar
Juliana Canet recomana llibres a dibuixos animats (CO cloze)	El conte de l'almoixà vena (CO cloze)	Baixauli, <i>L'home manuscrit</i> (CO cloze)	Obsolescència a programada (CO opció múltiple)
La Transmissió d'en Puyal (CO opció múltiple)		<i>Merlí</i> , capítol 1 (CO opció múltiple)	Els diners el dia de demà (CO ordenar i relacionar)
Registres, àmbits d'ús, gèneres de text i l'estàndard	Pseudode rivats i barbarism es	Creació lèxica: derivació (I i II) i composició	Connectors
Doules (monòleg)	Aprent atge basat en projectes (diàleg)	Barris contra la gentrificaci ó (mediació oral)	Neoludisme (diàleg)
Microrelat sobre la salut mental PER PRACTICAR	Carta formal amb propostes de millora educativa local PER PRACTICA R	Carta de motivació per a treballar d'infermer a Andorra PER PRACTICAR	
Sol·licitud per a millorar el menú el menjador escolar PER AVALUAR	Informe sobre l'assetjam ent escolar (creació) PER AVALUAR	El sostre de vidre, article d'opinió (mediació escrita) PER AVALUAR	Resposta corporativa i queixa formal PER AVALUAR
			Les lleis de la robòtica d'Isaac Asimov (mediació escrita) PER PRACTICAR

La síl·laba, el diftong, l'accent i la dièresi	Pronunciació dels sons vocàlics	Fenòmens de contacte consonàntic; pronunciació de [s/z] [ts/dz]	Pronunciació de les consonants oclusives i de les fricatives [b] i [v]
Eutanàsia (triàleg)	L'art hauria de ser apolític? (diàleg)	Turismofòbia (diàleg)	Liberalització dels horaris comercials (diàleg)
L'apostrofació i la contracció (contacte vocàlic)	Els quantificadors	Remarques de morfologia verbal	Remarques sobre l'ús de les preposicions
Mesures pandèmiques entre els jòvens (mediació oral)	Canvis en el model de negoci de transport i d'allotjament (diàleg)	Celebracions importades (diàleg)	Economia de plataforma (triàleg)
Els realitès de cuina (CE cloze)	Defensa de les classes magistrals (CE cloze)	Futbolítica, futbol més política (CE ordenar i relacionar)	Si basem l'aprenentatge en la memòria, els robots ens guanyaran (CE ordenar i relacionar)
<i>Dins del darrer blau</i> (CE fragments i idees)	Educar sense literatura (CE fragments i idees)	Bell retaule de la mort (fragments en buits)	

Segon quadrimestre

Tema 5. Entorn artístic, sociocultural i polític	Tema 6. Medi físic, clima i sostenibilitat	Tema 7. Relacions familiars, socials i virtuals
Entrevista a Ovidi Montllor (CO fragments i idees)	Lourdes recomana llibres en Gent ràndom (CO opció múltiple)	Tripadvisor no accepta comentaris en català (CO cloze)
Territori Sonor entrevista a Aina Palmer		

(CO ordenar i relacionar)		
Signes de puntuació, majúscules i normativa tipogràfica	Les unitats fraseològiques	Pronoms febles (II): segons la funció
Les monedes local (triàleg)	La crisi migratòria (diàleg)	Noves masculinitats (mediació oral)
	Comerç just (mediació escrita) PER PRACTICAR	Missatge de WhatsApp sobre un malentès amb la cap PER AVALUAR
Recomanacions per anar al teatre a Barcelona, correu electrònic (mediació escrita) PER AVALUAR	La petja de carboni (mediació escrita) PER AVALUAR	Correu electrònic explicant una xarrada sobre l'amor romàntic (mediació escrita) PER PRACTICAR
Pronúncia de [g/j] [tg/tj] [x/tx]	La pronúncia de l'estàndard oral (síntesi)	Remarques sobre l'ús de conjuncions i adverbis
Democràcia monitorada (mediació oral)	Maneres de combatre la contaminació a les grans urbs (diàleg)	Permís de paternitat no transferible (diàleg)
Pronoms relatius, interrogatius i exclamatius	Pronoms febles (I): segons la forma	Creació lèxica (II): habilitació, neologismes, manlleus i barbarismes
NFT i criptomonedes (diàleg)	Ecoansietat (diàleg)	Edatisme (diàleg)
Joc, espai i xarxa (CE cloze)	Aurores boreals (CE cloze)	Famílies monomarentals (CE cloze)

Tractòria (CE ordenar i relacionar)		
---	--	--

4. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

a) Metodologia general i específica de l'idioma

En primer lloc, volem destacar la importància que té el treball autònom de l'alumnat, ara bé, això no lleva que el treball en parella i en grup siga una ferramenta eficaç per arribar al grau d'autonomia necessari. L'assistència presencial a les classes és obligatòria i és decisiva per assolir aquesta fita, però ha d'anar acompanyada d'una actitud activa a les classes i d'un treball individual fora de l'escola. Sols si l'alumnat s'implica en el propi procés d'aprenentatge, podrà progressar i corregir els dèficits i les mancances que té. Per fomentar la responsabilitat i l'autonomia dels estudiants hem establert diverses mesures metodològiques, que tot seguit desenvoluparem.

Com a docents exercirem el paper de guia, actuant de la manera més individualitzada possible, per a així indicar a cada alumne en quin estament de l'aprenentatge es troba i com pot assolir l'èxit. La nostra funció serà, doncs, la d'orientar, la de facilitar, supervisar i orientar el propi aprenentatge per tal que cada vegada siga més productiu i més autònom. Una manera de col·laborar a l'adquisició d'autonomia pot ser a partir de la revisió i l'avaluació que faran els estudiants a partir de rúbriques que els facilitarem.

En les classes presencials les explicacions magistrals ocuparan el mínim de temps indispensable, ja que pretenem que la major part del temps es dedique al treball actiu de l'alumnat, a la resolució de dubtes i a l'atenció individualitzada per tal d'atendre les necessitats que tenen. Les sessions de les unitats didàctiques estan molt estructurades per aconseguir un aprofitament màxim del temps que estan a l'aula. Ara bé, la posada en pràctica serà la que determinarà el ritme de la programació. Si l'alumnat presenta moltes dificultats en algun aspecte concret, la programació de les sessions es modificarà per tal d'atendre'ls de manera correcta.

L'enfocament metodològic estarà orientat a l'acció: en l'àmbit de l'aula, hi tindrem presents les següents implicacions.

- Considerarem l'alumnat com a agents socials, és a dir, els implicarem en el procés d'aprenentatge mitjançant els descriptors com a mitjà de comunicació.
- Partirem del reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i l'ús de la llengua i la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge.
- La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de l'L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).
- La concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals farà que els permetem utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari i animar-los a descobrir similituds i equivalències, així com les diferències entre llengües i cultures.

En essència, l'enfocament orientat a l'acció implicarà tasques de col·laboració a l'aula amb un meta: l'objectiu

principal no és la llengua *per se*. Si el focus principal d'aquest treball no és el llenguatge, llavors hi definirem un altre producte o resultat (com, per exemple, planificar una eixida, fer un pòster, crear un blog, dissenyar un festival, entre d'altres). Els descriptors ens serviran per a ajudar a dissenyar aquestes comeses i també per a observar i, si es desitja, (auto)avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Hi haurà un equilibri entre la interacció professor-alumne i alumne-alumne, per tal d'afavorir aquesta interacció col·laborativa entre estudiants en grups reduïts o amb tota la classe. Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'aquest ocupe el major temps possible. Les línies metodològiques adoptades pel professorat del departament es concreten en aquests punts:

- El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-lo i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- Les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles que l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real –aço és, activitats de comprensió, producció, interacció i mediació– mitjançant tasques que impliquen les esmentades activitats.
- Les característiques de les activitats a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- Les classes s'impartiran en valencià des del primer curs de nivell bàsic, precisament perquè som una llengua oficial i considerem que és molt positiva una immersió des del començament dels estudis de valencià per a garantir-ne una major exposició directa que després pot ser complementada al carrer.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grups. Per a tal fi, és important que l'ambient de la classe l'afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia, respecte i interés.
- Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran el més pròxims possible a aquells que l'alumnat pugui trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a aconseguir els objectius establits.
- La introducció de les TIC en l'ensenyança d'idiomes ha suposat una fita molt important i eficaç per a l'ensenyança-aprenentatge de llengües, i en la mesura que siga possible les introduïrem en les nostres aules.
- Els materials publicats (en concret els llibres de text) seran utilitzats com a instrument i no com a programes curriculars. Per això, el professorat pot complementar els materials mitjançant fotocòpies o penjant material al Moodle o a Aules.
- Es fomentarà l'autoaprenentatge, per això la coavaluació i l'autoavaluació ajudaran a la detecció per part de l'alumnat; també el professorat corregirà únicament assenyalant errors per a provocar-ne la reflexió.

b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

El plantejament del currículum de valencià de l'EOI pretén que l'estudiant siga un usuari competent, és a dir, l'enfocament comunicatiu n'és la base. Amb aquesta finalitat hem programat tasques comunicatives en les diverses unitats. Són el mètode d'aprenentatge idoni per treballar la competència comunicativa per diverses raons. En primer lloc, emmarquen el treball de l'aula en un context real (o versemblant) que atorga utilitat al treball que ha de realitzar l'alumne; és a dir, li dona sentit a aquell treball que els hem plantejat. Relacionat amb açò, està la llibertat de concreció d'algunes tasques per tal que les ajusten al seu perfil individual.

En segon lloc, per aconseguir la fita que marca la tasca és necessari posar en funcionament diverses estratègies i competències que es poden desglossar en les competències tractades en el punt anterior d'aquesta programació, és a dir, aglutinen el treball de totes les competències, ja que l'ús de la llengua que es proposa és real o versemblant.

Comprovem, així doncs, com aquest mètode d'aprenentatge s'insereix de ple en la concepció actual de l'ensenyament i de l'aprenentatge de llengües on la comunicació va més enllà de la descodificació i de la codificació de missatges, sinó que implica posar en funcionament un seguit d'elements de caire no exclusivament lingüístic.

La percepció que transmetem a l'alumnat de la llengua és que és un compendi d'elements no sempre tinguts en compte anys enrere. El coneixement es desglossa en el domini de diversos elements, on no hi ha un més important que un altre, és a dir, la manca d'adequació té la mateixa gravetat que les faltes de normativa ortogràfica. Recordem l'excessiva tendència al domini de la norma que ha caracteritzat l'ensenyament del valencià en èpoques passades i que deixava de banda aspectes tan bàsics com l'ús. Actualment aquesta excessiva atenció a aspectes gramaticals o ortogràfics, principalment, s'ha corregit en consonància amb l'ensenyament de les llengües modernes del nostre entorn.

En el plantejament de les tasques a l'alumnat tindrem en compte tres moments després de definir quin és l'objectiu, que consistirà en la realització d'un tipus de text concret, emmarcat dins d'un context i amb una finalitat. Tot correspon a un ús real de la llengua.

Abans de començar el treball, doncs, l'alumnat haurà de determinar quines destreses i quins elements necessitarà per realitzar la tasca. Tot allò que necessite haurà sigut treballat a l'aula prèviament, per la qual cosa l'encoratjarem que revise el treball realitzat per tal de seleccionar aquells elements lingüístics i no lingüístics que necessitarà. Si detectem que té mancances en algun punt, li recomanarem que reforce aquell aspecte que no domina i que necessitarà per arribar a l'objectiu.

En el moment de preparació i d'execució els estudiants hauran de posar en relació els coneixements lingüístics i les competències. A les classes els haurem treballat de manera separada, aïllada, però sense perdre de vista que són els elements que junts donen sentit a un text. Les activitats que es faran a classe seran de diversa tipologia, en funció de la dificultat. Algunes seran en grup o en parella, tot i que les tasques seran sempre de caràcter individual. En aquesta fase, unes vegades proporcionarem a l'alumnat textos semblants al que se'ls demanarà; d'altres, els remetrem a pàgines web o a recursos impresos reals on podran trobar textos que els servisquen de guia.

A continuació explicitarem els tipus d'activitats que hem previst per al treball de totes les habilitats lingüístiques: la comprensió oral i escrita, la producció i coproducció oral i escrita, i la mediació.

Les activitats de comprensió sobre els textos orals i escrits seran variades en tipologia. Hem planificat, per citar-ne una mostra:

- Preguntes concretes on hauran de redactar-ne la resposta
- Tests d'elecció múltiple amb distractors suficients
- Activitats d'interacció oral a partir del contingut del text
- Relació d'enunciats amb els paràgrafs o parts del text llegit o escoltat
- Activitats de reformulació o de canvi de registre o tipologia textual
- Resums del contingut
- Discussions formals a partir del tema o temes del text
- Activitats de producció escrita a partir del text llegit o escoltat
- Pel que fa a les activitats de producció i de coproducció escrita i oral:
 - ✓ Les unitats didàctiques segueixen un ordre en el curs que respon al nivell de dificultat que presenten.
 - ✓ Les activitats treballen les diverses competències i funcions necessàries per a la construcció textual.
 - ✓ Algunes tasques es realitzaran en parella; d'altres, en grup reduït, però les tasques finals seran sempre individuals.
 - ✓ S'hi aplicaran els mètodes de la coavaluació i de l'autoavaluació com a eines didàctiques.
 - ✓ Anotem per últim que les activitats d'expressió aniran sempre precedides per les de comprensió, ja que així els textos poden servir de model per a les produccions pròpies.

▸ Finalment, entre les activitats de mediació volem destacar-ne les següents:

Assistència a conferències o xarrades que realitzarem a l'escola on l'alumnat ha de traslladar la informació per escrit o oralment.

- ✓ Mitjançar entre parlants de diversos perfils sociolingüístic i sociocultural i transmetre amb eficàcia informació significativa de forma clara i concisa.
- ✓ Prendre notes a partir d'un text audiovisual o d'una conferència per transmetre-les a uns tercers.
- ✓ Resumir fidelment o parafrasejant un text llegit o escoltat per donar-li un altre ús.

c) Autoavaluació de l'alumnat

Les classes afavoriran l'autonomia d'aprenentatge i l'aprenentatge estratègic: l'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumne autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica una reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge

significatiu, ja que l'alumnat passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Una vegada entregada la tasca i avaluada per nosaltres, l'alumne revisarà el resultat i avaluarà el procés que ha seguit per poder detectar mancances o estratègies que encara no té assolides. Aquest darrer pas és fonamental perquè hi haja un aprenentatge significatiu. Com a docents avaluarem, però també afavorirem que cada alumne avalue els productes que elabora i així desenvolupe la competència estratègica, com tractarem en el següent apartat. La revisió es farà a partir d'una rúbrica on l'alumnat puntuarà la consecució o no de diversos objectius i la presència o absència dels elements fonamentals.

Pretenem que els alumnes reconeguen el seu estil cognitiu i que desenvolupen consegüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

d) Model d'organització lectiva

Els cursos curriculars seran presencials amb una ràtio màxima de:35 persones al nivell A2

30 persones al nivell B130 persones al nivell B2

25 persones al nivell C125 persones al nivell C2

40 persones en els grups en línia

Cada grup en modalitat presencial assisteix dos dies a la setmana en dos sessions d'1 hora i 50 minuts. En els grups semipresencials l'alumnat ve un dia a l'EOI (dimecres o dijous) i l'altre dia treballa de manera autònoma, però guiada i acompanyada, des de casa. En els cas de l'alumnat en la modalitat virtual es connecta un dia a la setmana per a practicar l'habilitat oral de manera activa. Les sessions no presencials són de treball autònom de l'alumne, en què l'estudiant ha de realitzar les tasques planificades pel docent amb una periodicitat setmanal i caldrà que entregue les tasques que el professor establisca. El professorat de totes els grups, independentment de la modalitat que tinguen, oferirà materials i recursos per al treball autònom en la plataforma AULES.

El professorat farà el control d'assistència a classe ja que, com hem citat anteriorment, l'alumnat ha d'assistir obligatòriament a classe o connectar-se a les sessions síncrones, en cas de l'alumnat en la modalitat virtual.

5. AVALUACIÓ

a. En cursos no conduents a prova de certificació

Avaluació 1C2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i n'haurà de realitzar al llarg del tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

❖ Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:

- Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
- Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- Resumir la informació obtinguda.

❖ Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:

- Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
- Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
- Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- Resumir la informació obtinguda en un text.
- Ordenar fragments d'un text.

❖ Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:

- Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
- Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.

❖ Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:

- Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.

❖ Proves de mediació, que inclouran:

- Tasques de mediació escrita.
- Tasques de mediació oral.
- Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. Només es permetrà un màxim de 18 hores de faltes d'assistència (9 dies de classe).
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTÉ si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

Si no és així, el departament prepararà una prova per a tot l'alumnat del mateix nivell, que es realitzarà a finals de maig, a la qual accediran només aquells alumnes que no hagen obtingut apteen totes o en alguna de les destreses. En aquest cas, únicament es presentaran a les destreses no superades al llarg del curs.

L'alumnat NO APTE en la convocatòria ordinària podrà presentar-se a la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 60% o superior. En cas que l'alumnat no s'hi haja presentat, en la convocatòria extraordinària, a alguna activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària hajaobtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 60%, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global. Si s'hi ha presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el supòsit que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats. En prova de certificació

b. En cursos conduents a certificació

Avaluació A2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg del tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

La nota final es determinarà per la mitjana ponderada de les notes que el professorat haja recollit de l'alumnat.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

❖ Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:

- Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
- Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- Resumir la informació obtinguda.

❖ Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:

- Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
- Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la respostacorrecta entre diverses possibilitats.
- Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
- Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- Resumir la informació obtinguda en un text.
- Ordenar fragments d'un text.

❖ Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:

- Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.

- Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.

❖ Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:

- Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.

❖ Proves de mediació, que inclouran:

- Tasques de mediació escrita.

- Tasques de mediació oral.

- Exercicis de competència lexicogramatical.

- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.

- Assistència a classe. Només es permetrà un màxim de 18 hores de faltes d'assistència (9 dies de classe).

- Observació de la participació a classe.

- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTÉ si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%.

Si no és així, el departament prepararà una prova per a tot l'alumnat del mateix nivell, que es realitzarà a finals de maig, a la qual accediran només aquells alumnes que no hagen obtingut apte en totes o en alguna de les destreses. En aquest cas, únicament es presentaran a les destreses no superades al llarg del curs.

A més, esgotades aquestes opcions, es tindrà dret una convocatòria extraordinària l'última setmana de juny (entre el 23 i el 30 de juny de 2024).

L'alumnat NO APTÉ en la convocatòria ordinària podrà presentar-se a la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior. En cas que l'alumnat no s'haja presentat, en la convocatòria extraordinària, a alguna activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global. Si s'hi ha presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el supòsit que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

c. En cursos conduents a prova de certificació

Avaluació B1

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg del tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

• Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
- ✓ Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- ✓ Resumir la informació obtinguda.

• Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
- ✓ Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- ✓ Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- ✓ Resumir la informació obtinguda en un text.
- ✓ Ordenar fragments d'un text.

• Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:

- ✓ Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
- ✓ Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.

• Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:

- ✓ Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.

• Proves de mediació, que inclouran:

- ✓ Tasques de mediació escrita.
- ✓ Tasques de mediació oral.

• Exercicis de competència lexicogramatical.

• Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.

- Assistència a classe. Només es permetrà un màxim de 18 hores de faltes d'assistència (9 dies de classe).

- Observació de la participació a classe.

- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTE si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

L'alumnat de B1 pot promocionar a B2 sense l'obligació de presentar-se a les PUC (Proves Unificades de Certificació). En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atès que ja disposa de les dues convocatòries de les PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de B1, cal presentar-se a les PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les seues parts.

Avaluació B2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg del tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.

- ✓ Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.

- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.

- ✓ Resumir la informació obtinguda.

- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.

- ✓ Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.

- ✓ Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- ✓ Resumir la informació obtinguda en un text.
- ✓ Ordenar fragments d'un text.
- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:
 - ✓ Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
 - ✓ Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - ✓ Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.
- Proves de mediació, que inclouran:
 - ✓ Tasques de mediació escrita.
 - ✓ Tasques de mediació oral.
- Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. Només es permetrà un màxim de 18 hores de faltes d'assistència (9 dies de classe).
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTÉ si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

L'alumnat de B2 pot promocionar a C1 sense l'obligació de presentar-se a les PUC (Proves Unificades de Certificació). En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atés que ja disposa de les dues convocatòries de les PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de B2, cal presentar-se a les PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les seues parts.

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, dues de cada destresa i les haurà de realitzar al llarg del tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

- Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
- ✓ Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- ✓ Resumir la informació obtinguda.

- Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
- ✓ Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- ✓ Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- ✓ Resumir la informació obtinguda en un text.
- ✓ Ordenar fragments d'un text.

- Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:

- ✓ Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.
- ✓ Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.

- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:

- ✓ Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.

- Proves de mediació, que inclouran:

- ✓ Tasques de mediació escrita.
- ✓ Tasques de mediació oral.

- Exercicis de competència lexicogramatical.

- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.

- Assistència a classe. Només es permetrà un màxim de 18 hores de faltes d'assistència (9 dies de classe).

- Observació de la participació a classe.

- Motivació.

L'alumnat d'aquest nivell serà considerat APTE si, una vegada realitzada l'avaluació contínua, ha superat totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i ha obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%.

L'alumnat de C1 pot promocionar a 1C2 sense l'obligació de presentar-se a les PUC (Proves Unificades de Certificació). En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atés que ja disposa de les dues convocatòries de les PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de C1, cal presentar-se a les PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les seues parts.

Avaluació 2C2

Durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Per poder fer aquesta avaluació, el professorat realitzarà proves (programades o no) amb la freqüència que considere oportuna, però n'haurà de recollir, com a mínim, tres de cada destresa i n'haurà de realitzar al llarg del tot el curs per poder complir l'avaluació contínua, ja que l'assistència a classe és obligatòria.

Les proves i els aspectes que, de manera orientativa es poden tenir en compte són:

• Proves de comprensió oral que, a partir d'una audició, podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició.
- ✓ Respondre qüestions referides a la seua comprensió, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- ✓ Resumir la informació obtinguda.

• Proves de comprensió escrita, que podran consistir a:

- ✓ Relacionar afirmacions amb continguts d'una lectura.
- ✓ Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text, marcant la resposta correcta entre diverses possibilitats.
- ✓ Omplir buits amb mots que completen la informació d'un text.
- ✓ Indicar si una sèrie d'afirmacions són vertaderes o falses.
- ✓ Resumir la informació obtinguda en un text.
- ✓ Ordenar fragments d'un text.

• Proves d'expressió i interacció oral, que podran consistir en:

- ✓ Tasques d'expressió individual, segons les propostes demanades.

- ✓ Tasques d'interacció oral, segons les propostes demanades.
- Proves d'expressió i interacció escrita, que consistiran en:
 - ✓ Elaboració de textos escrits, d'acord amb les tasques demanades i amb l'extensió exigida.
- Proves de mediació, que inclouran:
 - ✓ Tasques de mediació escrita.
 - ✓ Tasques de mediació oral.
- Exercicis de competència lexicogramatical.
- Lectura, comentari i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per a cada curs, que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe. Només es permetrà un màxim de 18 hores de faltes d'assistència (9 dies de classe).
- Observació de la participació a classe.
- Motivació.

Per a obtenir la qualificació final d'APTE cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua.

La nota del curs curricular només serà informativa en l'expedient acadèmic de l'alumnat, però en cap cas serà vàlida a efectes de promoció de nivell. Aquest alumnat ha de presentar-se a la PUC (Prova Unificada de Certificació) per a poder promocionar de curs. En aquest cas no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atès que ja disposa de les dues convocatòries de la PUC.

Per tal d'aconseguir el certificat de C2, cal presentar-se a la PUC i superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i obtenir un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La seua nota final és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

L'alumnat que ha obtingut la qualificació de NO APTE en la convocatòria ordinària de la PUC haurà de presentar-se, en la convocatòria extraordinària, a les activitats de llengua en què haja obtingut una nota inferior al 65% de la puntuació i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior.

La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les seues parts.

d. Test de classificació

La prova de nivell o test de classificació oberta del departament de valencià consta de la realització de:

- Un test gramatical.
- Una prova d'expressió escrita.
- Una prova oral: diàleg o entrevista.
-

ACCÉS AL NIVELL A2

L'alumnat que només vulga accedir a 2n curs del nivell A2 ha de realitzar :

- Un test gramatical de 20 preguntes.
- Una expressió escrita d'una extensió de 75 paraules, proposada pel departament.
- Una prova oral: entrevista.

Temps aproximat de la prova:

- 30 minuts per al test gramatical i l'expressió escrita.
- 5 minuts per a l'entrevista (a partir del moment en què l'alumnat passa amb el professorat entrevistador).

L'alumnat accedirà al 2n curs si obté, com a mínim, el 60% de nota en cadascun dels 3 apartats.

ACCÉS AL NIVELL B1

L'alumnat que vulga accedir a aquest nivell ha de realitzar:

- Un test gramatical de 30 preguntes de nivell B1
- Una expressió escrita d'una extensió de 100 paraules, proposada pel departament.
- Una prova oral: diàleg o entrevista.

Temps aproximat de la prova:

- 40 minuts per als 2 primers apartats
- 8 minuts per al diàleg o l'entrevista (a partir del moment en què l'alumnat passa amb el professor entrevistador).

L'alumnat accedirà al 2n curs del nivell B1 si obté com a mínim el 60% de nota en cadascun dels apartats. Si obté un 50 % accedirà a 1r de B1 i si no hi arriba, serà col·locat en el nivell del nivell A2 que li corresponga.

ACCÉS ALS NIVELLS B2, C1 i C2

L'alumnat que vulga accedir a aquests nivells ha de realitzar:

- Un test gramatical de 60 preguntes, 20 per cada nivell.
- Una expressió escrita d'una extensió de 200 paraules, proposada pel departament.
- Una prova oral: Una prova oral: diàleg o entrevista.

Temps aproximat de la prova:

- 60 minuts per al test gramatical i l'expressió escrita
- 10 minuts per al diàleg o l'entrevista (a partir del moment en què l'alumnat passa amb el professor entrevistador).

L'alumnat accedirà al nivell C2 si obté com a mínim un 70% de nota en cadascuna de les proves.

Entre el 60% i el 70% accedirà al nivell C1.

Entre el 50 % i el 60% accedirà al nivell B2 i si no hi arriba, serà col·locat en el nivell que li corresponga segons les proves que ha realitzat.

e. Criteris de correcció

Els cursos de valencià a les EOI valencianes estan extremadament condicionats per la preparació de les Proves de Certificació, que són les que permeten als alumnes (i candidats per lliure) obtenir els títols dels nivells B1, B2, C1 i C2. Des de fa dos cursos, la prova d'A2 es gestiona de manera independent a les Proves Unificades de Certificació (PUC) valencianes generals i homogènies a totes les EOI. Per tant, a l'EOI de Castelló, excepte en el nivell A2 i en el nivell C2.1 (que no té Prova Unificada de Certificació), la resta se cenyeixen als criteris de correcció de les PUC proporcionats cada any pel Servei d'Idiomes i Programes Europeus de Conselleria.

Els esmentats criteris estan extrets del *Marc Europeu Comú de Referència* (2001) i del *Companion* (2017) i es materialitzen de manera aplicable a les diferents destreses en les rúbriques de correcció d'expressió oral i d'expressió escrita. Per tant, aquestes rúbriques, en la mesura que són facilitades per l'administració per a l'avaluació de les PUC, seran utilitzades com a criteris de correcció al llarg del curs. D'aquesta manera, els alumnes s'acostumen a aquests paràmetres d'avaluació de cara a entendre el procés i els resultats que obtindran en les PUC.

Tindrem en compte els descriptors del MECR i les especificacions del *Companion* (2017), especialment pel que fa a la interacció i a la mediació, amb l'ajuda de les rúbriques amb què comptem, per a l'avaluació de les mediacions orals i escrites proporcionades per a l'administració de cara a les PUC.

f. Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

El perfil de l'alumnat de l'EOI permet que es puguin aplicar diversos tipus d'avaluació, fet que ajuda que cada estudiant siga coneixedor del seu procés d'aprenentatge de manera crítica i pugui incidir en els aspectes més necessaris. Aplicarem segons les necessitats de cada unitat didàctica l'autoavaluació, la coavaluació i l'heretoavaluació. Segons el moment distingirem entre avaluació de diagnòstic, formativa i sumativa.

En començar el curs realitzarem una avaluació diagnòstica per tal de conèixer el nivell del grup globalment i detectar mancances a nivell individual per tal de tindre-les en compte des del principi. La planificació didàctica s'ajustarà als trets i a les necessitats que s'han detectat a l'inici de curs.

A l'alumnat a qui detectem errades impròpies del nivell li oferirem recursos per tal que pugui reforçar els continguts que li calguen.

L'avaluació que aplicarem serà continua i es farà seguint l'ordre establert per les unitats didàctiques que s'ha presentat en el punt 3. A meitat del desenvolupament de cada unitat realitzarem una avaluació formativa, que serà el més individualitzada possible, per tal d'ajudar els estudiants a ser responsables del seu aprenentatge. Es tracta de fomentar la seua competència estratègica i aconseguir que cada vegada depenguen menys del docent.

En totes les unitats didàctiques es preveuen: tasques orals i escrites de comprensió, de producció i d'interacció, així com també de mediació. Algunes de les tasques es faran a l'aula, en paper, i seran recollides pel docent per avaluar-les. Combinarem l'avaluació de tasques que fan fora de l'aula amb d'altres que realitzen dins. Així mateix també

combinarem l'heteroavaluació, feta per nosaltres i necessària per qualificar l'alumnat, amb l'autoavaluació i la coavaluació. En aquestes darreres, fomentarem el sentit crític i constructiu de l'alumnat, ja que esdevenen potents eines metodològiques capaces de millorar l'aprenentatge. Pel que fa a l'autoavaluació, té com a objectiu desenvolupar la competència estratègica de l'alumnat. Aplicarem aquest tipus d'avaluació en activitats lingüístiques on l'alumnat pugui veure de manera clara els assoliments i les mancances que té.

L'avaluació del progrés es realitzarà en acabar cada unitat didàctica. L'alumnat obtindrà informació sobre el seu treball final, però també de l'esforç realitzat durant el procés. A banda d'aquests indicadors se li oferiran mecanismes de reforç o d'ampliació, segons el que necessite cada

u. Tindrà a l'abast material en línia i bibliografia que pot ser-li útil.

6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que possibiliten o faciliten el procés educatiu. Contactarem amb la Direcció i si és necessari amb la UEO per tal de rebre el suport que necessitem.

Les adaptacions curriculars necessàries que realitzarà el departament només podran afectar la metodologia didàctica, les activitats i la prioritització i la temporalització dels objectius, així com els elements curriculars d'accés.

Si la conselleria competent en matèria d'educació autoritza per a aquest alumnat la modificació del període de permanència màxim en cada un dels nivells, es farà l'ampliació del nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar tal i com determine. En cap cas es pot modificar la durada de cada curs. En la realització de les proves específiques que es convoquen, en cas de requerir-ho documentalment s'adaptarà la durada i les condicions de realització d'aquesta les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu.

L'alumnat que requereixi condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no estarà exempt de la realització o l'avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa que regule la prova de certificació podrà establir les condicions en què aquest alumnat obté certificats de competències parcials de les parts de la prova que haja superat. L'adaptació de les proves es preveurà en l'expedient acadèmic de l'alumnat. Serà necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula en cas de necessitar-les, per tal que el docent en siga sabedor i pugui realitzar les adaptacions pertinents.

7. FOMENT DE LA LECTURA

El Departament treballa de manera intensa el foment de la lectura a les aules. S'organitzen trobades amb escriptors i escriptores, així com també es treballen novel·les a l'aula com a part integradora del coneixement lingüístic i cultural. Considerem necessària la lectura de llibres adequats per als nivells A2, B1 i B2, que coincidirà amb cada quadrimestre, i sobre els quals es farà la corresponent prova que servirà com una més de les que determinen l'avaluació sumativa de l'alumnat. El professor determinarà en quina de les cinc destreses es basarà la prova sobre les lectures.

Al seu torn, es planteja la possibilitat de llegir un mateix llibre de lectura a C1 i C2. Els autors vindran a l'escola per a fer una xarrada o dialogar sobre l'experiència de lectura amb l'alumnat. Tanmateix, com que cada lectura correspon

a un quadrimestre i com que les lectures estan en funció del nivell i dels gustos de l'alumnat, és possible que alguna lectura s'haja de canviar al llarg de curs.

El professorat informem els alumnes de les novetats literàries del moment i els animem a llegir i a participar en esdeveniments relacionats amb la lectura. El treball de les ressenyes, de les crítiques o de les descripcions prenen com a base sovint les lectures que fa l'alumnat.

En alguns grups continuarem el "Repte lector", que és una activitat que va començar el curs passat i que va animar una quantitat significativa d'alumnes a llegir.

L'antiga biblioteca ha sigut substituïda aquest curs lectiu per la mediateca, un nou espai habilitat per a la visió de pel·lícules, a més de ser un racó dedicat al treball i a l'estudi. És un espai pensat per al treball autònom de l'alumnat, però també per a desenvolupar-hi activitats de classe que complementen les ordinàries. L'utilitzarem en aquelles activitats que considerem que és convenient anar-hi.

8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

Les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la Competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'aquestes no serà aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i es farà tant a l'aula com a fora, en les activitats de reforç i ampliació, mitjançant la ludificació, de tal manera que es reforci la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i en l'aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

És inqüestionable la utilitat i la necessitat del domini d'aquestes ferramentes per a la realització de gran part de les tasques comunicatives de la vida diària. Ara bé, si tenim en compte la diversitat de l'alumnat que hem comentat en l'apartat 2, trobarem dos possibles situacions. D'una banda, tindrem estudiants amb una bona competència digital, que no presentaran cap problema en l'ús de les TIC; d'altra banda, pot ser que hi haja alumnes poc o gens familiaritzats amb les tecnologies.

El paper del docent en aquesta diversitat de nivell tecnològic serà ajudar qui ho necessite per tal que conega la utilitat dels recursos que els oferirem i els pugui utilitzar sense dificultats. L'EOI de Castelló compta amb una mediateca lingüística on l'alumnat pot acudir lliurement quan ho desitge. A banda de la biblioteca, s'hi preveu una aula d'autoaprenentatge i un espai de recursos tecnològics. És un bon lloc per animar l'alumnat poc entès que es familiaritze amb aquestes eines.

Ara bé, en casos en els quals la dificultat siga insalvable, adoptarem mesures perquè aquest alumnat no es veja en absolut perjudicat. Li facilitarem un llistat de recursos en format tradicional, que pot utilitzar com a materials de consulta. En cas de no poder utilitzar processador de textos, en els casos en els quals se'n requereix l'ús, admetrem que les tasques les entreguem escrites a mà.

Fetes aquestes observacions, opinem que l'ús de les TIC enriqueix les classes presencials, ja que ajuda a complementar aspectes que per qüestions de temps no poden ser tractats amb profunditat. Permeten que cada alumne còmodament des de casa pugui ampliar o reforçar els aspectes que necessita. A més a més, proporciona un contacte ràpid i eficaç entre l'alumnat i amb el docent, ja siga a través del correu electrònic o a través de l'ús de fòrums de debat.

Mereixen un tracte diferenciat les ferramentes digitals que ajuden l'alumnat a millorar les seues competències comunicatives i a consolidar els objectius planificats. A principi de curs se'ls oferirà un llistat de webs útils, com ja hem comentat anteriorment, que anirem ampliant segons les necessitats que es plantegen al llarg del curs. En el llistat, trobem pàgines a diccionaris i gramàtiques, d'altres que ajuden a resoldre dubtes, d'altres que reforcen continguts estrictament lingüístics i recursos on podem trobar textos orals, escrits i audiovisuals.

L'EOI compta amb la plataforma Aules, així com Teams, les quals farem servir per penjar recordatoris i materials complementaris, i enviar missatges a l'alumnat. La creació de fòrums pot ser també molt útil per compartir i resoldre dubtes. L'ús de dispositius mòbils a l'aula està permès, segons criteri de cada professor, de manera que alguns professors podran fer servir-los a classe, si ho consideren adient, per a dur a terme tasques interactives de qüestionaris, per buscar informacions o bé per consultar obres de referència. Els textos de les xarxes socials solen aparèixer les expressions escrites de les PUC, de manera que és necessari que es treballen a l'aula de manera significativa. Per tant, el professorat pot considerar necessari la pràctica amb telèfons mòbils, sempre de manera voluntària. Actualment, l'EOI compta amb una xarxa wifi oberta per als alumnes.

En els cursos virtuals les ferramentes TIC i el bon funcionament de totes esdevé indispensable. Els docents del Departament s'han format i continuen formant-se per a oferir un ensenyament de qualitat que pose en funcionament totes les destreses necessàries i faça ús de les ferramentes digitals que ofereixen les plataformes actuals. L'esforç que hem hagut de fer ha sigut gran, ja que la notícia que hauríem de posar en funcionament els grups en línia aquest curs ens va arribar molt tard, quan just acabàvem el curs anterior i estàvem immersos en la certificació PUC, que comporta una quantitat de feina molt gran.

L'actualització dels equips de l'EOI i la substitució d'aparells informàtics esdevé també necessària si volem oferir un ensenyament de qualitat.

9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

Els recursos didàctics que utilitzarem seran variats, entre els quals destaquem el treball amb textos autèntics, que seran objecte de diverses activitats depenent de les necessitats pròpies cada unitat didàctica. Els textos que utilitzarem han estat ancorats prèviament en els nivells corresponents. A més a més, hem tractat que siguen diversos, alhora que interessants i motivadors per tal d'atendre l'heterogeneïtat de l'alumnat. Treballarem amb textos escrits, orals i audiovisuals d'àmbits i gèneres molt variats. Alguns textos seran susceptibles de ser retallats o modificats lleugerament per tal d'ajustar-se al propòsit didàctic establert. D'una altra banda, utilitzarem dossiers de treball de qüestions lingüístiques concretes, que aniran acompanyats d'activitats per treballar els aspectes més conflictius de la gramàtica i de l'ortografia. Aquest material es vorà enriquit per un llistat que donarem en començar el curs i que consistirà en un recull dels recursos en línia i materials editats que hem considerat més útils. És fonamental que l'alumnat dispose de les ferramentes que pugui necessitar des del començament del curs i així contribuirem al

desenvolupament de la competència estratègica.

Els llibres de text són una eina més de les que utilitzarà el professor a classe i no, necessàriament, la base fonamental del treball a l'aula:

Nivell	Grup(s)	Títol	ISBN
A2	TOTS	<i>De dalt a baix A1/A2.</i> Editorial: Tabarca	978849026749 3
B1	1B1A	<i>Cursos Centre Carles Salvador nivell B1.</i> Editorial: ACPV	978849236672 9
	1B1B	<i>D'ací i d'allà B1.</i> Curs de València. Editorial: Tabarca	978848025436 6
B2	Només els cursos presencials	<i>D'ací i d'allà B2.</i> Curs de València. Editorial: Tabarca	978848025437 3
C1	Només els cursos presencials	<i>D'ací i d'allà C1.</i> Editorial: Tabarca	978848025438 0
1C2	Només els cursos presencials	<i>De dalt i baix C2.</i> Editorial: Bromera	978849026811 7
2C2	Només els cursos presencials i semipresencials	<i>De dalt i baix C2.</i> Editorial: Bromera	978849026811 7

10. PROVES DE CERTIFICACIÓ

L'alumnat que ha superat l'A2 organitzada pel departament didàctic corresponent de cada escola oficial d'idiomes promociona al primer curs del nivell Intermedi B1. La superació d'aquest nivell dona dret a l'obtenció del certificat de nivell Bàsic A2.

Per a obtindre el certificat del nivell Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, és necessària la superació d'una prova terminal específica de certificació per al respectiu nivell de cada idioma. La conselleria competent en matèria d'educació organitza la prova de certificació que ha de tindre, com a mínim, una convocatòria anual.

L'alumnat que ha superat tots els cursos del nivell Intermedi B1 mitjançant l'avaluació contínua pot passar al primer curs del nivell Intermedi B2 sense fer la prova de certificació del nivell intermedi B1. Aquesta promoció no dona dret a l'obtenció del certificat de nivell intermedi B1. Si l'alumnat vol obtindre el certificat de nivell intermedi B1, tant quan finalitze els cursos del nivell Intermedi B1 com en el futur, ha de superar la prova de certificació del nivell corresponent, sense haver de renunciar als estudis en què està matriculat ni perdre els seus drets acadèmics.

La prova és de competència general i conté cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

La inscripció en les proves de certificació dels nivells Intermedi B1 i B2 i Avançat C1 i C2 no requereix haver cursat ensenyaments en el règim d'ensenyament oficial.

L'alumnat oficial pot matricular-se en la prova de certificació de qualsevol nivell, tant superior com inferior al cursat, en modalitat lliure, sense perdre la condició d'alumnat oficial en el curs en què està matriculat.

La qualificació de la prova de certificació s'expressa en els termes «apte/apta» i «no apte/no apta». La qualificació final d'«apte/apta» de la prova de certificació dona dret al corresponent certificat acreditatiu d'haver superat les exigències pròpies del nivell i l'idioma corresponent. En el cas de no fer una part de la prova, aquesta rep la qualificació de «no presentat/no presentada» i la qualificació final global és de «no apte». Quan no s'ha realitzat cap de les parts de la prova, la qualificació final global és de «no presentat/no presentada».

11. PROVES DELS CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ

Les proves d'aquest curs, en el cas de valencià 1C2, seran les que determinarà el departament: hi haurà com a mínim, dues proves de cada destresa. Totes les destreses han de estar qualificades com a aptes i recolliran tasques variades representatives de cada habilitat lingüística. La prova es realitzarà entre el 23 i el 30 de juny. Caldrà obtindre un 6 per a aprovar el curs i cal tindre en totes les destreses com a mínim un 5.

12. PROGRAMACIÓ DELS CURSOS FORMATIUS DE FORMACIÓ CONTÍNUA

El departament està interessat majoritàriament per activitats relacionades amb la millora de la pràctica docent. La cap de departament informarà dels cursos formatius dels quals s'assabente per tal que el professorat interessat pugui

realitzar-los si ho desitja.

La incorporació i l'augment de la presència de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació, és a dir, en l'ús de les TIC i en les aules virtuals, fa imprescindible que el professorat del departament conega i domine aquestes eines.

13. ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

ACTIVITAT	PARTICIPANTS	OBJECTIUS PEDAGÒGICS
Taller de jota valenciana i indumentària tradicional: Xavier de Bétera	Tots els nivells	<p>Conèixer les arrels de la nostra música.</p> <p>Participar de manera activa en manifestacions culturals diverses. Treball actiu del vocabulari lligat a les nostres tradicions.</p> <p>Fomentar una actitud positiva envers la llengua i la cultura valenciana.</p>
Diàleg amb escriptor/a	B2- C1-C2	<p>Fomentar la lectura literària de textos actuals.</p> <p>Promoure activitats orals en valencià relacionades amb la literatura.</p> <p>Millorar la competència comunicativa de l'alumnat.</p> <p>Incentivar la lectura literària.</p> <p>Afavorir el contacte de l'alumnat amb el circuit cultural.</p>
Ruta Estellés per València.	Alumnat de valencià de tots els nivells	<p>Conèixer i valorar l'obra del poeta valencià. Conèixer els espais de València lligats a Estellés. Acostar el gènere poètic als estudiants.</p> <p>Fomentar la lectura i la recitació del gènere poètic.</p>
Recital de poemes d'Estellés, realitzat per l'alumnat de València, després de presentar i treballar una selecció de les seues poesies a l'aula.	Alumnat de valencià de tots els nivells	<p>Millorar la fonètica i la dicció de l'alumnat.</p> <p>Augmentar el vocabulari i les expressions idiomàtiques.</p> <p>Estimular la imaginació.</p> <p>Entrenar la memòria.</p> <p>Treballar el vessant connotatiu del llenguatge. Conèixer els trets propis de la poesia.</p>
Lectura comentada de poemes d'Estellés amb membres de El Pont, Cooperativa	Alumnat de valencià de tots els nivells	<p>Valorar les recitacions poètiques.</p> <p>Acostar-se a la poesia d'Estellés a través de l'escolta.</p> <p>Gaudir de la poesia.</p> <p>Participar activament en la interpretació dels poemes d'Estellés.</p>
d'escriptors.		

<p>Projecció cinema a la Sala d'actes de l'EOI</p>	<p>Alumnat de valencià de tots els nivells</p>	<p>Valorar el cinema en la nostra llengua. Treballar gèneres discursius lligats al cinema. Fomentar el gust per la cultura en valencià. Promoure activitats de llengua lligades a fenòmens culturals actuals.</p>
<p>Activitats organitzades per l'Ajuntament de Castelló de la Plana</p>	<p>Alumnat de valencià de tots els nivells</p>	<p>Valorar les activitats culturals en valencià que es fan a Castelló. Fomentar la participació en activitats lingüístiques i culturals oferides per l'Ajuntament. Participar comunicativament de manera efectiva en activitats culturals de l'entorn més immediat. Treballar gèneres discursius a l'aula lligats a aquestes activitats culturals.</p>

Castelló de la Plana, 11 de novembre 2024